

SÄHKÖN VALMISTEVEROTUKSEN UUDISTAMINEN EU:N SÄÄNTELYN NÄKÖKULMASTA

1. Fingrid Oyj on pyytänyt Borenius Asianajotoimisto Oy:ltä ("Borenius") työ- ja elinkeinoministeriön asettaman älyverkkotyöryhmän puolesta, jonka työskentelyyn Fingrid Oyj osallistuu, selvitystä sähkön valmisteverotuksen uudistamiseen liittyen.
2. Työ- ja elinkeinoministeriön syyskuussa 2016 asettaman työryhmän tarkoituksena on selvittää älyverkkojen mahdollisuuksia sähkömarkkinoille. Sen tehtävänä on tarkastella ja esittää konkreettisia toimia, joilla älyverkot voisivat palvella asiakkaiden mahdollisuuksia osallistua aktiivisesti sähkömarkkinoille ja edistää yleisesti toimitusvarmuuden ylläpitoa.
3. Sähkömarkkinoiden joustavuuden lisäämiseksi työryhmän sihteeristö on alustavasti harkinnut mahdollisuutta muuttaa Suomen sähkön valmisteverotusta siten, että sähkön valmisteveron (jäljempänä myös "sähkövero") määrä heijastaisi nykyistä paremmin sähkön markkinahintaa. Koska kuluttajan maksettavaksi tulevaan sähkön hintaan sisältyy sähköveron lisäksi sähkön siirtomaksut ja arvonlisävero (24 %), kuluttajan motivaatio keskittyy sähkön kulutusta aikaan, jolloin sähkön markkinahinta on alhaisimmillaan, on hyvin pieni. Työryhmässä on pohdittu, että kuluttajan motivaatio saattaisi olla suurempi, jos myös sähköveron määrä määräytyisi kokonaan tai ainakin osittain sähkön hinnan perusteella.
4. Sähkön valmisteverotus on yhdenmukaistettu EU:ssa. Tämän muistion tarkoituksena on tarkastella harkitun mallin yhdenmukaisuutta EU:n valmisteverotusta koskevan lainsäädännön näkökulmasta. Kysymys on siitä, onko sähkön hintaan perustuva malli mahdollinen EU-sääntely huomioiden. Koska EU:ssa on säädetty sähkön valmisteverotuksen vähimmäisverotasosta (tietty euromäärä megawattitunnilta), on selvityksessä lähdetty siitä, että sähköveron vähimmäisverotaso täytyisi.
5. Muistiossa pääpaino on valmisteverotukseen liittyvillä näkökohdilla, mutta siinä sivutaan myös arvonlisäverotusta. Muistiossa otetaan kantaa ainoastaan verotuksellisiin kysymyksiin. Esimerkiksi kuluttajansuojalainsäädännön mahdolliset vaatimukset eivät sisälly selvitykseen. Avustamme Teitä mielellämme myös asiaan liittyvissä muissa oikeudellisissa kysymyksissä.
6. Muistio perustuu Boreniusin tekemään lainsäädäntöä ja oikeuskäytäntöä koskevaan selvitykseen. Muistiota valmisteltaessa on oltu yhteydessä myös valtiovaraministeriöön ja Euroopan komissioon.

1 NYKYTILA

7. Suomessa sähkön valmisteverotus perustuu lakiin sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta (30.12.1996/1260, jäljempänä "sähköverolaki", liite 1), jolla on saatettu kansallisesti voimaan neuvoston direktiivi energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisen kehuk-

sen uudistamisesta (2003/96/EY, annettu 27.10.2003, jäljempänä ”energiaverodirektiivi”, liite 2).

8. Energiaverodirektiivin 4 artiklan mukaan verotasot, joita jäsenvaltioiden on sovellettava sähkөөn, eivät saa olla direktiivissä säädetyjä vähimmäisverotasoja alempia. Verotasolla tarkoitetaan direktiivissä kaikkia kannettuja välillisiä veroja (arvonlisäveroa lukuun ottamatta), jotka lasketaan suoraan tai välillisesti sähkөөn määrästä kulutukseen luovutuksen ajankohtana. Energiaverodirektiivin liitteen I taulukko C:ssä vahvistettu sähkөөn vähimmäisverotaso on 0,5 euroa megawattitunnilta yrityskäytössä ja 1,0 euroa megawattitunnilta kotitalouskäytössä. Energiaverodirektiivin 10 artiklan mukaan sähkөөn sovellettavat verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1.1.2004 alkaen liitteessä I olevan taulukon C mukaisiksi. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja vähimmäisverotasoja korkeampaa verokantaa edellyttäen, että ne noudattavat direktiiviä 92/12/ETY (neuvoston direktiivi valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta), joka on sittemmin kumottu. Sen on korvannut neuvoston direktiivi valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta (2008/118/EY, annettu 16.12.2008, jäljempänä ”järjestelmädirektiivi”).
9. Sähköverolain 4 §:n mukaan valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua on suoritettava liitteen verotaulukon 1 tai 2 mukaisesti. Sähköä koskevan verotaulukon 2 veroluokan II veroa suoritetaan sähkөөstä, joka käytetään teollisuudessa tai konesalissa ja joka voidaan sinne toimitettaessa erikseen mitata. Muusta sähkөөstä veroa on suoritettava veroluokan I mukaisesti. Lain liitteessä säädetty sähkөөstä kannettavan valmisteveron määrä on tällä hetkellä veroluokassa I yhteensä 2,253 senttiä kilowattitunnilta (sis. energiaveroa 2,24 senttiä ja huoltovarmuusmaksua 0,013 senttiä) ja veroluokassa II yhteensä 0,703 senttiä kilowattitunnilta (sis. energiaveroa 0,69 senttiä ja huoltovarmuusmaksua 0,013 senttiä).
10. Energiaverodirektiivin 4 artiklan perusteella Suomen sähkөөstä keräämä valmistevero käsittää sekä varsinaisen valmisteveron että huoltovarmuusmaksun. Direktiivissä käytettyihin mittayksiköihin konvertoituna sähkөөstä kerätty valmistevero on 7,03 euroa megawattitunnilta teollisuuskäytössä (direktiivin vähimmäistaso 0,5 euroa) ja 22,53 euroa megawattitunnilta kotitalouskäytössä (direktiivin vähimmäistaso 1,0 euroa).
11. Lisäksi sähkö on veronalaista arvonlisäverotuksessa (Suomessa tällä hetkellä 24 % valmisteverollisesta hinnasta).

2 HARKITTU MALLI JA SÄHKÖVERON MÄÄRÄPERUSTEISUUS

12. Älyverkko työryhmän sihteeristö on pyytänyt selvitystä veromallista, joka kokonaan tai osittain perustuisi sähkөөn hintaan. Työryhmässä ei ole ainakaan toistaiseksi mietitty tarkempaa kaavaa tai mallia, jonka mukaan vero määräytyisi. Selvityksessämme oletuksena on ollut, että hintaan perustuvassa mallissa ainakin osa sähkөөn valmisteverosta määräytyisi tietynä prosenttiosuutena sähkөөn markkinahinnasta.
13. Koska energiaverodirektiivissä määritellään sähköverotuksen vähimmäistaso, joka perustuu sähkөөn sisältämän sähköenergian määrään, on selvää, että sähkөөn valmisteverotuksen on täytettävä tämä vähimmäistaso. Näin ollen edes harkittavaksi tulevan sähköveromallin vä-

himmäistason mukaisuus tulisi voida varmistaa. Näin olisi ainakin silloin, kun valmistevero olisi (vähintään) vähimmäistason osoittama määrä euroissa megawattitunnilta ja lisäksi tietty prosenttiosuus sähkön kulloisestakin markkinahinnasta. Kulutukseen luovutetusta sähköstä maksetun valmisteveron määrä olisi aina tarpeen mukaan laskettavissa myös euroissa per sähköenergian määrä.

14. Kun harkittavaksi tuleva sähköveromalli täyttää vähimmäisverotason (euroissa per megawattitunti), energiaverodirektiivin mukaisuutta arvioitaessa tutkittavana on, onko energiaverodirektiivin tarkoituksena ollut säätää, että sähkön valmistevero perustuu yksinomaan määrään (sähköenergian määrä), vai mahdollistaisiko direktiivi veromallin, jossa kulutukseen luovutettua sähköä verotettaisiin määräperusteisesti laskettuna vähintään vähimmäisverotason mukaisesti, mutta se määräytyisi kokonaan tai osittain sähkön arvoon mukaan kulloisenkin markkinahinnan perusteella. Koska energiaverodirektiivin sanamuoto ei yksiselitteisesti anna tähän vastausta, on alla lyhyesti käsitelty valmisteveron luonnetta kulutusverona ja tulkittu energiaverodirektiiviä vastauksen löytämiseksi. Lisäksi tarkastelun kohteena on yleisellä tasolla Espanjassa käytössä oleva sähköveromalli ja vertailun vuoksi EU:ssa omaksuttu tupakkatuotteiden valmisteverotusta koskeva malli. Lopuksi arvioitavaksi tulee harkitun veron arvonlisäverodirektiivin mukaisuus.

3 VALMISTEVERO KULUTUSVERONA

15. Harkittaessa välillisen veron määräytymistä määrän ja/tai arvon perusteella, on otettava huomioon eri verojen tarkoitus. Valmisteverot, vastaavasti kuin arvonlisävero, luokitellaan välilliseksi veroiksi. Välillisellä verotuksella tarkoitetaan sitä, että verovelvollinen (esimerkiksi myyjä tai tuottaja) vyöryttää veron ostajan (esimerkiksi kuluttajan) maksettavaksi osana myymänsä hyödykkeen kauppahintaa. Käytännössä välilliset verot kohdistuvat kulutukseen, eli niiden tarkoituksena on verottaa hyödykkeiden kulutusta. Siksi niitä kutsutaan myös kulutusveroiksi. Kulutusverot voidaan jakaa yleisiin ja erityisiin. Esimerkki yleisestä kulutusverosta on arvonlisävero, joka kohdistuu kaikkiin hyödykkeisiin, joita ei ole erikseen säädetty verottomiksi. Valmisteverot ovat erityisiä kulutusveroja ja kohdistuvat vain laissa tarkasti määriteltyyn hyödykkeeseen.¹
16. Osa Suomessa sovellettavista valmisteveroista perustuu yksinomaan kansalliseen sääntelyyn, kun taas osa valmisteveroista on yhdenmukaistettu EU:ssa. Sähkö kuuluu EU:ssa yhdenmukaistetun valmisteverotuksen piiriin. Riippumatta siitä, onko valmistevero kansallinen vai yhdenmukaistettu, ne pääosin perustuvat – toisin kuin hyödykkeen hintaan perustuva arvonlisävero – verotettavien tuotteiden kulutukseen luovutettuun määrään. Näin on harmonisoiduista valmisteveroista esimerkiksi alkoholin osalta, jossa verotus perustuu alkoholisisältöön tai muuhun määrään (esim. tietty senttimäärä senttilitralla etyylialkoholia tai litralta valmista alkoholijuomaa) ja nestemäisten polttoaineiden osalta (senttiä litralta). Sen sijaan tupakan verotus perustuu osittain kappalemäärään tai kiloihin ja osittain tiettyyn prosenttiosuuteen vähittäismyyntihinnasta. Kansallisista valmisteveroista esimerkiksi virvoitusjuomavero perustuu määrään (senttiä kilolta tai litralta). Emme ole kuitenkaan löytäneet yleisesti perustetta näkemykselle, jonka mukaan valmistevero ei voisi perustua hyödykkeen arvoon. Näkemyksem-

¹ Kurkioja – Sneck: Valmisteverotus Suomessa, 2012.

me mukaan valmisteverotuksessa ei ole sellaisia yleisiä periaatteita, joiden mukaan valmisteveron olisi perustuttava määrään, vaikka se kuvaa veron kohteena olevaa hyödykkeen kuluusta hyvin. Tyypillistä kuitenkin on, että valmisteverotuksessa verotus perustuu määrään arvon sijasta.

17. Myös veron julkilausutuista tavoitteista voidaan hakea tulkinta-apua veron perusteita harkittaessa. Energia- ja sähköverotuksella on perinteisesti katsottu olevan myös ympäristöön liittyviä tavoitteita.² Energiaverodirektiivin johdanto-osassa ympäristönsuojeluun liittyvät tavoitteet onkin tuotu ilmi (esim. johdanto-osan kohdat 6, 7 ja 12). Tällöin veromallia harkittaessa tulee ottaa huomioon ympäristönäkökohdat ja muut verolle asetetut mahdolliset tavoitteet. Sovellettavaksi täytyisi tulla veromalli, joka tukee verolle asetettujen tavoitteiden saavuttamista mahdollisimman hyvin.

4 ENERGIAPERODIREKTIIVIN TULKINTA

4.1 Energiaverodirektiivin säännökset

18. Kuten edellä on todettu, energiaverodirektiivistä ei yksiselitteisesti käy ilmi, onko jäsenvaltion mahdollista säätää verosta, joka täyttää määrään perustuvan vähimmäisverotason, mutta perustuu muutoin sähkön markkinahintaan. Direktiivin johdanto-osan 14 kohdan mukaan vähimmäisverotasojen olisi kuvastettava eri energiatuotteiden ja sähkön kilpailuasemaa. Tämän vuoksi vähimmäisverotasot on mahdollisuuksien mukaisesti laskettava tuotteiden energiasisällön perusteella. Sähkön osalta näin on tehty direktiivin liitteen I taulukko C:ssä, jossa on vahvistettu sähkön vähimmäisverotaso määrään perustuen.
19. Johdanto-osassa todetaan myös (kohta 9), että jäsenvaltioille on jätettävä tarvittava joustovara niiden kansallisiin olosuhteisiin mukautetun politiikan määrittelyä ja täytäntöönpanoa varten. Lisäksi todetaan (kohta 10), että jäsenvaltiot haluavat ottaa käyttöön tai säilyttää erilaisia energiatuotteiden ja sähkön veroja. Tätä varten on syytä antaa jäsenvaltioiden noudattaa vähimmäisverotasoa ottamalla huomioon kaikki kannetut välilliset verot (arvonlisävero lukuun ottamatta), joita ne ovat päättäneet soveltaa. Esimerkiksi Suomen tapauksessa tämä tarkoittaa huoltovarmuusmaksun sisällyttämistä verotasaan.
20. Direktiivin 4 artiklassa, jossa säädetään vähimmäisverotason mukaisuudesta, viitataan suoraan tai välillisesti sähkön määrästä laskettaviin veroihin. Artiklan mukaan verotasolla tarkoitetaan direktiivissä kaikkia kannettuja välillisiä veroja (arvonlisävero lukuun ottamatta), jotka lasketaan suoraan tai välillisesti sähkön määrästä kulutukseen luovutuksen ajankohtana. Käsitksemme mukaan sähkön hinnan perusteella määräytyvä vero olisi välillisesti sähkön määrästä laskettava vero, joka tulisi huomioida laskettaessa sähkön vähimmäisverotason mukaisuutta.
21. Vähimmäisverotasoa koskee energiaverodirektiivin 10 artikla. Sen kakkoskohdan mukaan jäsenvaltiot voivat soveltaa korkeampaa verotasoa edellyttäen, että ne noudattavat direktiiviä 92/12/ETY, jonka on sittemmin korvannut järjestelmädirektiivi. Järjestelmädirektiivin 1 artiklan mukaan kyseisessä direktiivissä vahvistetaan yleinen järjestelmä, joka koskee seuraavien ta-

² Kurkioja – Sneck: Valmisteverotus Suomessa, 2012.

varoiden ('valmisteveron alaiset tavarat') kulutuksesta välittömästi tai välillisesti kannettavaa valmisteveroa: a) direktiivin 2003/96/EY soveltamisalaan kuuluvat energiatuotteet ja sähkö; --. Näkemyksemme mukaan sähkön hintaan perustuva valmistevero on järjestelmädirektiivissä tarkoitettu välillisesti sähkön kulutuksesta kannettava valmistevero. Näin ollen käsityksemme on, että määräperusteiseksi laskettuna vähimmäisverotason täyttävä kokonaan tai osittain sähkön hintaan perustuva valmistevero täyttäisi energiaverodirektiivin 10 artiklan vaatimuksen järjestelmädirektiivin mukaisuudesta.

22. Energiaverodirektiivin 12 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat ilmoittaa kansalliset verotasonsa muissa kuin 10 artiklassa säädetyissä yksiköissä edellyttäen, että vastaava verotaso ei kysei-siin yksikköihin muuntamisen jälkeen ole direktiivissä säädettyä vähimmäistasoa alempi. Käsi-tyksemme mukaan 12 artiklassa tarkoitettu yksikkö viittaa sellaisiin yksikköihin, jotka on lasku-toimituksin muunnettavissa vastaamaan vähimmäisverotason säädäntötekniikkaa. Toisin sa-noen jäsenvaltio voi esimerkiksi määrätä, että vero perustuu eurojen ja megawattituntien si-jaan sentteihin ja kilowattitunteihin, kuten Suomen sähköverolaissa on säädetty.
23. Direktiivin 13 artiklassa on otettu kantaa verotasojen muuntamiseen euroiksi. Niiden jäsenval-tioiden osalta, joissa ei käytetä rahayksikkönä euroa, verotasiin sovellettava euron arvo kansallisina valuuttoina vahvistetaan kerran vuodessa. Sovellettavat kurssit ovat ne, jotka ovat voimassa lokakuun ensimmäisenä työpäivänä ja jotka julkaistaan Euroopan unionin viral-lisessa lehdessä, ja niitä on sovellettava seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivästä. Jäsenvaltiot voivat säilyttää ne verotuksen määrät, jotka ovat voimassa vuosittaisen mukau-tuksen aikaan, jos näiden euroina ilmoitettujen verotason määrien muuntamisesta kansallise-na valuuttana ilmoitettavaksi verotasoksi aiheutuva verotason nousu on alle viisi prosenttia tai alle viisi euroa, joista huomioon otetaan kulloinkin alhaisempi määrä.
24. Käsityksemme mukaan energiaverodirektiivin 12 ja 13 artikloista on pääteltävissä, että direk-tiiviä säädettäessä on lähdetty olettamasta, että sähkön valmistevero perustuu sähkön sisäl-tämään sähköenergian määrään. Sanamuodot viittaavat siihen, että sähkön valmisteverotus perustuu yksikköihin, jotka ovat muunnettavissa euroiksi per megawattitunti. Näkemyksemme mukaan tämä ei kuitenkaan yksiselitteisesti tarkoita, että vähimmäisverotason täyttävä osittain tai kokonaan sähkön hintaan perustuva sähkövero olisi direktiivin vastainen. Energiaverodi-rectiivin 10 artikla, luettuna yhdessä järjestelmädirektiivin 1 artiklan kanssa, viittaa siihen, että myös hintaan perustuva valmistevero on epäsuorasti kulutettuun määrään perustuvana sallit-tu, kunhan se ylittää energiaverodirektiivin vähimmäisverotason laskettuna euroissa megawat-titunnilta. Euroopan komission edustajan kanssa käydyn keskustelun perusteella myös komis-sion alustava kanta on näkemyksemme suuntainen.
25. Olemme tutkineet Euroopan unionin tuomioistuimen (aikaisemmin Euroopan yhteisöjen tuo-mioistuin, jäljempänä kuitenkin yleisesti "EUT") oikeuskäytäntöä tarkoituksenamme löytää ta-pauksia, joissa olisi käsitelty jonkin jäsenvaltion sähköveron tai muun valmisteveron direktiivin mukaisuutta vastaavasta näkökulmasta (eli vero perustuu kokonaan tai osittain muuhun pe-rusteeseen kuin ao. valmisteverodirektiivissä säädetty vähimmäisverotaso). Emme selvityk-sessämme, joka perustui tiettyihin hakukriteereihin ja kattoi vuodet 1990 – 2016, löytäneet täl-laisia tuomioita.

4.2 Espanjan sähkövero komission julkaisemien tietojen perusteella

26. Komissio kokoaa vuosittain tietoja eri jäsenvaltioiden energia- ja sähköverotuksen tasosta.³ Heinäkuussa 2016 julkaistun sähköveroa koskevan taulukon (liite 3) mukaan Espanjassa näyttäisi olevan käytössä valmistevero, joka perustuu sähkön arvoon ilman arvonlisäveron osuutta paitsi milloin tämä johtaisi vähimmäisverotasoja alempaan verotukseen, jolloin sovelletaan vähimmäisverotasoja. Emme ole tarkastaneet Espanjan sähköveromallia paikallisesti, ja tietomme perustuvat ainoastaan komission julkaisemiin ja vahvistamiin tietoihin. Emme selvitksessämme löytäneet tarkempaa tietoa siitä, onko Espanjan sähköveron energiaverodirektiivin mukaisuutta tutkittu tai kyseenalaistettu. Tämän vuoksi Espanjan veromallista ei voi automaattisesti tehdä sellaista johtopäätöstä, että arvoon perustuva sähkövero olisi direktiivin mukainen.
27. Komission edustajan kanssa käydyssä keskustelussa on vahvistettu, että Espanjassa on käytössä sähkön arvoon perustuva vero. Komission edustajan tiedossa ei ole, että Espanjan sähköveron EU-lainsäädännön mukaisuutta olisi kyseenalaistettu.

4.3 Tupakkatuotteita koskevissa verodirektiiveissä omaksuttu säädäntötekniikka

28. Kuten edellä jo mainittiin, savukkeiden ja muun tupakan verotuksessa on omaksuttu vähimmäisverotasot, jotka perustuvat sekä määrään (esim. kappale tai kilogramma) että vähittäismyyntihintaan. Tupakkatuotteiden verotusta koskevat erityisesti direktiivi savukkeiden verojen lähentämisestä (92/79/ETY) ja direktiivi muun valmistetun tupakan kuin savukkeiden verojen lähentämisestä (92/80/ETY, molemmat annettu 19.10.1992).
29. Ensin mainitun direktiivin 1 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on ryhdyttävä soveltamaan savukkeisiin vähimmäiskulutusveroja direktiivissä säädettyjen sääntöjen mukaisesti. Niitä on sovellettava direktiivin 72/464/ETY mukaisesti savukkeista kannettaviin veroihin, jotka ovat:
- a) *tuoteyksikkökohtainen erityisvalmistevero,*
  - b) *suurimpaan vähittäismyyntihintaan perustuva suhteellinen valmistevero,*
  - c) *vähittäismyyntihintaan perustuva suhteellinen arvonlisävero.*
30. Jälkimmäisenä mainitun direktiivin 3 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on sovellettava muihin tupakkatuotteisiin kuin savukkeisiin valmisteveroa, joka voi olla:
- a) *joko suhteellinen valmistevero, joka lasketaan kunkin tuotteen suurimpien vähittäismyyntihintojen perusteella, jotka yhteisöön sijoittautuneet valmistajat ja kolmansista maista tuovat maahantuojat vahvistavat vapaasti direktiivin 72/464/ETY 5 artiklan mukaisesti,*
  - b) *tai määrään perustuva erityisvalmistevero,*

³ Viimeisin julkaisu on osoitteessa:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/taxation/excise_duties/energy_products/rates/excise_duties-part_ii_energy_products_en.pdf.

c) *taikka näiden yhdistelmä, johon kuuluu suhteellisen valmisteveron osuus ja erityisvalmisteveron osuus, jos prosentteina tai määrinä kilogrammaa taikka kappalemäärää kohti ilmoitettava yleinen valmistevero on vähintään yhtä suuri kuin ne vähimmäiskannat tai -määrät, jotka on vahvistettu direktiivissä erikseen listatuille tupakkatuotteille.*

31. Kun tupakkatuotteista annettuja direktiivejä vertaa energiaverodirektiiviin, on selvää, ettei vastaavaa hintaan perustuvaa veron määräytymisperustetta ole omaksuttu energiaverodirektiivissä. Tästä voitaisiin tehdä johtopäätös, jonka mukaan EU-lainsäätäjän tarkoitus ei ole ollut, että sähköverotus voisi perustua sähkön hintaan. Energiaverodirektiivin valmistelusta ei ole kuitenkaan sellaista julkaistua aineistoa, josta tällainen tarkoitus kävisi ilmi. Näkemyksemme mukaan tästä ei yksiselitteisesti voi tehdä päätelmää, että kokonaan tai osittain hintaan perustuva sähkövero olisi energiaverodirektiivin vastainen silloin, kun se täyttää vähimmäisverotason vaatimuksen. Tätä tukee myös komission edustajan esittämä epävirallinen kanta hintaan perustuvan vähimmäisverotason täyttävän veron EU-lainsäädännön mukaisuudesta. Toisaalta tupakkaverodirektiiveissä omaksuttu malli tukee myös sitä näkemystä, että valmisteverotuksen periaatteista ei voida johtaa päätelmää, jonka mukaan arvoon perustuva valmistevero on valmisteverotuksen periaatteiden vastainen.

5 KIELLETTY LIIKEVAIHTOVERON LUONTEINEN VERO

32. Harmonisoitujen valmisteverojen lisäksi myös arvonlisäverotus on yhtenäistetty EU:ssa. Arvonlisäverotusta koskee neuvoston direktiivi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (2006/112/EY, annettu 28.11.2006, jäljempänä "arvonlisäverodirektiivi"). Arvonlisäverotuksen harmonisointiin liittyy myös ajatus siitä, että jäsenvaltioilla ei voi olla muita yleisiä liikevaihtoon perustuvia veroja.⁴ Tästä syystä on mahdollista, että sähkön hintaan perustuva sähkön valmistevero voisi tulla arvioitavaksi myös arvonlisäverodirektiivin vastaisena liikevaihtoveron luonteisena verona. Asiaa koskee nykyisessä arvonlisäverodirektiivissä 401 artikla (Muut maksut, tullit ja verot), jonka mukaan:

Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tämän direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltiota pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön vakuutus- ja peliveroja, peli- ja uhkapeliveroja, valmisteveroja, rekisteröintimaksuja tai yleisesti ottaen muita kuin liikevaihtoveron luonteisia veroja, tulleja ja maksuja, edellyttäen, että näiden verojen, tullien ja maksujen kantaminen ei aiheuta rajanylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

33. Ennen nykyistä arvonlisäverodirektiiviä voimassa oli niin sanottu kuudes arvonlisäverodirektiivi (direktiivi jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 77/388/ETY, annettu 17.5.1977), jonka 33 artikla sisälsi nykyisen arvonlisäverodirektiivin 401 artiklaa vastaavan säännöksen.

⁴ Myös valmisteverotuksen järjestelmädirektiivin 1 artiklassa on säädetty, että jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön myös muita välillisiä veroja valmisteveron alaisista tavaroista, jos nämä verot ovat valmisteveron tai arvonlisäveron perusteen määrittämistä, veron määrän laskentaa sekä verosaatavan syntymistä ja valvontaa koskevien yhteisön verosääntöjen mukaisia. Käsitteemme mukaan nyt harkittavana oleva sähkön valmistevero olisi kuitenkin energiaverodirektiivin soveltamisalaan kuuluva valmistevero eikä muu artiklassa tarkoitettu välillinen vero.

34. Mainittujen säännösten tulkinta ja jäsenvaltion käyttöön ottaman veron, tullin tai maksun EU-oikeuden mukaisuus mainittuun artiklaan nähden on ollut useasti EUT:n käsiteltävänä. EUT on katsonut, että sen arvioimiseksi, onko vero, tullin tai maksu arvonlisäverodirektiivissä tarkoitettulla tavalla liikevaihtoveron luonteinen, on erityisesti selvitettävä, vaarantaako se yhteisen arvonlisäverojärjestelmän toiminnan rasittamalla tavaroiden ja palvelujen liikkuvuutta ja kohdistamalla liiketoimiin arvonlisäveron tavoin.⁵ EUT on täsmentänyt, että joka tapauksessa arvonlisäveron tavoin tavaroiden ja palvelujen liikkuvuutta rasittavaksi on katsottava sellaiset verot, tullit ja maksut, joilla on arvonlisäveron keskeiset ominaispiirteet, vaikka ne eivät kaikilta osiltaan olisikaan täysin samanlaisia.⁶
35. Suurimmassa osassa EUT:n käsittelemistä tapauksista on katsottu, että direktiivi ei ole ollut jäsenvaltion määräämän veron, tullin tai maksun esteenä.⁷ Näin on katsottu olevan silloin, kun verolla tai maksulla ei ole kaikkia arvonlisäveron ominaispiirteitä. Nämä ominaispiirteet ovat muodostuneet Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä seuraaviksi⁸:
- (1) arvonlisävero kannetaan yleisesti tavaroita ja palveluja koskevista liiketoimista;
  - (2) vero määräytyy verovelvollisen toimittamistaan tavaroista ja palveluista vastikkeena saaman hinnan suhteellisenä osuutena;
  - (3) tämä vero kannetaan aikaisempien liiketoimien lukumäärästä riippumatta kussakin tuotanto- ja jakeluprosessin vaiheessa vähittäismyynti mukaan lukien;
  - (4) kunkin liiketoimen yhteydessä verovelvollisen suorittamasta verosta vähennetään edellisen liiketoimen yhteydessä maksettu vero niin, että vero kohdistuu kussakin tuotanto- ja jakeluprosessin vaiheessa vain tämän vaiheen arvonlisään ja että lopullinen vero rasittaa kuluttajaa.
36. EUT on myös katsonut, että direktiivi ei estä pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön sellaista veroa, jolla ei ole jotain arvonlisäveron keskeisistä ominaispiirteistä.⁹ Toisin sanoen on riittävää, että vero ei täytä jotakin mainituista ominaispiirteistä, jotta se ei rinnastu direktiivin vastaisesti arvonlisäveroon.¹⁰
37. Näkemyksemme mukaan älyverkkotyöryhmän harkittavana oleva sähköveromalli ei täyttäisi kaikkia EUT:n oikeuskäytännössä tarkoittamia arvonlisäveron ominaispiirteitä. Ensinnäkään vero ei koskisi yleisesti kaikkia tavaroita ja palveluita. Toisaalta sitä ei kannettaisi kaikissa vaihdannan vaiheissa, eikä siihen kohdistuisi neljännessä kriteerissä tarkoitettua vähennysoikeutta. Koska EUT:n oikeuskäytännössä on katsottu olevan riittävää, että yksikin kriteereistä jää täyttymättä, näkemyksemme on, että suunniteltu valmisteveromalli ei olisi arvonlisäverodirektiivin 401 artiklan vastainen liikevaihtoveron luonteinen vero. Näin ollen arvonlisäverodirektiivin ei pitäisi muodostua harkittavaksi tulevan mallin esteeksi.

⁵ Mm. asia C-437/97, *EKW ja Wein & Co*, tuomion 20 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

⁶ Mm. asia C-200/90, *Dansk Denkvit ja Poulsen Trading*, tuomion 11 ja 14 kohta, ja asia C-308/01, *GIL Insurance ym.*, tuomion 32 kohta.

⁷ Terra – Kajus: A Guide to the European VAT Directives, 2016.

⁸ Mm. asia C-283/06 ja C-312/06 *KÖGÁZ rt*, kohta 37, ja asia C-475/03, *Banca Popolare di Cremona*, tuomion 28 kohta.

⁹ Mm. asia C-130/96, *Solisnor-Estaleiros Navais*, tuomion 19 ja 20 kohta, ja asia C-308/01, *GIL Insurance ym.*, tuomion 34 kohta.

¹⁰ Määräys asiassa C-119/08, *UAB Mechel Nemunas*, määräyksen kohta 37.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

38. Käsitksemme mukaan kokonaan tai osittain sähkön hintaan perustuva sähköveron, joka täyttää energiaverodirektiivin vähimmäisverotason, ei pitäisi olla energiaverodirektiivin vastainen. Direktiivin sanamuotojen ja säädäntötekniikan perusteella vaikuttaa siltä, että hintaan perustuva sähkövero ei ole erityisesti ollut EU-lainsäätäjän harkittavana direktiiviä valmisteltaessa vastaavalla tavalla kuin tupakkatuotteiden valmisteverotusta koskevissa direktiiveissä. Toisaalta järjestelmädirektiivi mahdollistaa tavaroiden kulutuksesta välittömästi tai välillisesti kannettavan valmisteveron. Käsitksemme mukaan sähkön hintaan perustuva vero olisi välillisesti kulutuksesta kannettava valmistevero. Järjestelmädirektiivi tukee johtopäätöstä, jonka mukaan vähimmäisverotason täyttävä hintaan perustuva sähkövero on EU-lainsäädännön mukainen. Vastaavasti tätä johtopäätöstä tukee komission edustajan käsitys, jonka mukaan Espanjassa käytössä olevan sähköveromallin EU-oikeuden mukaisuutta ei ole kyseenalaistettu.
39. Energiaverodirektiivissä ei myöskään yksiselitteisesti kielletä muulla kuin määräperusteella laskettavaa sähköveroa. Näin ollen vaikuttaa mahdolliselta, että vero voi perustua hintaan, kunhan se täyttää direktiivissä säädetyn euroihin ja megawattitunteihin perustuvan vähimmäisverotason. Näkemyksemme mukaan tilanteen voisi hahmottaa myös niin, että Suomella olisi malli, jossa sähkön valmistevero määräytyisi osittain vähimmäisverotason mukaan määrään ja osittain sähkön markkinahintaan perustuen. Näin määräytyvä vero olisi kokonaisuudessaan energiaverodirektiivin 4 artiklan mukainen sähkön valmistevero. Vastaavalla tavalla Suomessa on varsinaisen sähkön energiaveron lisäksi käytössä huoltovarmuusmaksu, joka tosin lasketaan myös kulutettuun määrään perustuen (sentteinä kilowattitunneista).
40. Arvonlisäverodirektiiviä ja sen tulkintaa koskevan oikeuskäytännön perusteella suunniteltu veromalli ei vaikuta arvonlisäverodirektiivissä kielletyltä liikevaihtoveron luonteiselta verolta, tulliilta tai maksulta. Näkemyksemme on, että arvonlisäverodirektiivi ei olisi kokonaan tai osittain hintaan perustuvan sähkön valmisteveron esteenä.
41. Johtopäätöksemme on, että sähköveromalli, jossa sähköveron määrä perustuu sähkön hintaan, kunhan se täyttää direktiivin vähimmäisverotason, ei ole ainakaan yksiselitteisesti energiaverodirektiivin vastainen. Pikemminkin selvitys tukee johtopäätöstä, jonka mukaan tällainen vero on EU-oikeuden mukainen. Emme kuitenkaan voi täysin sulkea pois mahdollisuutta, että hintaan perustuva vähimmäisverotason täyttävä sähkövero katsottaisiin myöhemmin komission tai EUT:n toimesta energiaverodirektiivin vastaiseksi. Näkemyksemme mukaan suunnitellun veromallin EU-oikeuden mukaisuutta voidaan uskottavasti perustella, emmekä näe energiaverodirektiiviin perustuvaa estettä sille, että älyverkkotyöryhmä harkitsee ja ehdottaa tällaiseen valmisteveromalliin siirtymistä.
42. Jos Teillä on kysymyksiä tähän muistoon liittyen, vastaamme mielellämme.

Janne Juusela
osakas
puh. +358 20 713 3431

Henna Jovio
Senior Associate
puh. +358 20 713 3465

LIITTEET

- 1 Sähköverolaki
- 2 Energiaverodirektiivi
- 3 Komission keräämä yhteenveto eri jäsenvaltioiden sähköverotasoista

Liite 1
Sähköverolaki

Laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta 30.12.1996/1260

Tämä säädös on tulostettu Edilex-lakitietopalvelusta osoitteesta

www.edilex.fi/saadokset/lainsaadanto/19961260.

Vastuunrajoitus ja tulosten käyttö Edilexin käyttöehtojen mukaisesti. Lainsäädäntöä seurattu säädöskokoelman numeroon 1205/2016 saakka.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 § (21.12.2007/1306)

Sähköstä, kivihiiilestä, polttoturpeesta, maakaasusta, mäntyöljystä ja 2 a §:ssä tarkoitetuista tuotteista on suoritettava valtiolle valmisteverona energiasäilytystä, hiilidioksidiveroa ja energiaveroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. (30.12.2010/1400)

Varmuusvarastoinnista ja muusta huoltovarmuuden turvaamisesta valtiolle aiheutuvien menojen rahoittamiseksi on sähköstä, kivihiiilestä, maakaasusta, mäntyöljystä, eräistä energiatuotteista ja 2 a §:ssä tarkoitetuista tuotteista lisäksi suoritettava huoltovarmuusmaksua huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitettuun huoltovarmuusrahastoon sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Lakia ei sovelleta sähkөөn, joka tuotetaan aluksessa, junassa, autossa tai muussa kuljetusvälineessä sen omiin tarpeisiin, eikä sähkөөn, joka tuotetaan enintään 100 kilovolttiampeerin nimellistehoissa generaattorissa tai useiden sähköntuotantolaitteistojen (generaattoreiden) muodostamassa enintään 100 kilovolttiampeerin nimellistehoissa voimalaitoksessa. Tällaisesta voimalaitoksesta sähköverkkoon siirrettyyn sähkөөn sovelletaan kuitenkin tämän lain säännöksiä. (24.4.2015/501)

L:lla 501/2015 muutettu 3 momentti tuli voimaan 1.5.2015. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Tätä lakia sovelletaan biokaasuun sähköntuotannon tukien osalta.
2 § (21.12.2007/1306)

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *sähköllä* tullitariffin nimikkeeseen 2716 kuuluvaa sähköenergiaa;
- 2) *energiatuotteella*:

a) tullitariffin nimikkeeseen 2701 kuuluvaa kivihiiiltä; kivihiihellä tarkoitetaan myös tullitariffin nimikkeeseen 2702 kuuluvaa ruskohiiltä, tullitariffin nimikkeeseen 2704 kuuluvaa kivihiiilestä, ruskohiilestä tai turpeesta saatua koksia;

b) polttoturvetta, jolla tarkoitetaan tullitariffin nimikkeeseen 2703 kuuluvaa palaturvetta ja jyrsinpolttoturvetta, sekä turpeesta valmistettua turvapellettä, turvebrikettiä ja muita kiinteitä turvetuotteita; (20.12.2013/1132)

c) tullitariffin nimikkeeseen 2711 21 00 kuuluvaa kaasumaista ja tullitariffin nimikkeeseen 2711 11 00 kuuluvaa nesteytettyä maakaasua;

d) tullitariffin nimikkeeseen 3803 00 10 kuuluvaa raakamäntyöljyä; (30.12.2010/1400)

3) *tullitariffin nimikkeellä* viittauksia tariffi- ja tilastonimikkeistöistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta annettua komission asetuksen (EY) N:o 2031/2001 nimikkeistöön;

4) *sähköverkolla* sähkömarkkinalain (386/1995) 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettua sähköverkkoa, jolla on sähkömarkkinaviranomaisen lupa;

5) *sähköverkonhaltijalla* sähkömarkkinalain 3 §:n 8 tai 9 kohdassa tarkoitettua verkonhaltijaa; (30.12.2010/1400)

5 a) *sähköntuottajalla* sitä, joka tuottaa sähköä muuten kuin 1 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa; (24.4.2015/501)

L:lla 501/2015 lisätty 5 a kohta tuli voimaan 1.5.2015.

5 b) *pienuottajalla* sähköntuottajaa, jonka voimalaitoksessa tuotettavan sähkөөn määrä on kalenterivuodessa enintään 800 000 kilowattituntia; (24.4.2015/501)

L:lla 501/2015 lisätty 5 b kohta tuli voimaan 1.5.2015.

6) *teollisuudella* Tilastokeskuksen vuoden 2008 toimialaluokituksen (TOL 2008) pääluokkaan C (teollisuus) ja pääluokkaan B (kaivostointiminta ja louhinta) kuuluvaa toimintaa; teollisuuteen rinnastetaan vähäinen teollisuuteen kuulumattoman tukitoiminnan harjoittaminen,

joka tapahtuu teollisuutta harjoittavan yrityksen tuotantopaikalla ja joka liittyy pääasiallisesti yrityksen omaan teolliseen tuotantotoimintaan; teollisuuteen rinnastetaan myös ammattimainen kasvihuoneviljely; (30.12.2015/1722)

L:lla 1722/2015 muutettu 6 kohta tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

6) *teollisuudella* Tilastokeskuksen vuoden 2008 toimialaluokituksen (TOL 2008) pääluokkaan C (teollisuus) kuuluvaa toimintaa; kaivostointimateriaalien rikastamista, vaikka se tapahtuu pääluokkaan B (kaivostointiminta ja louhinta) kuuluvan toiminnan yhteydessä; ei kuitenkaan kaivostointiminnassa ja louhinnassa saatujen metallimalmien ja mineraalien siirtämistä, murskaamista, hienontamista, jauhamista, seulomista, pesua tai muuta muokkausta rikastamista edeltävään muotoon; teollisuuteen rinnastetaan vähäinen teollisuuteen kuulumattoman tukitoiminnan harjoittaminen, joka tapahtuu teollisuutta harjoittavan yrityksen tuotantopaikalla ja joka liittyy pääasiallisesti yrityksen omaan teolliseen tuotantotoimintaan; teollisuuteen rinnastetaan myös ammattimainen kasvihuoneviljely; (19.12.2014/1185)

L:lla 1185/2014 muutettu 6 kohta tuli voimaan 1.1.2015. Aiempi sanamuoto kuuluu:

6) *teollisuudella* mineraalien kaivuuta sekä tavaran valmistusta ja jalostusta teollisesti; teollisuuteen rinnastetaan vähäinen teollisuuteen kuulumattoman tukitoiminnan harjoittaminen, joka tapahtuu teollisuutta harjoittavan yrityksen tuotantopaikalla ja joka liittyy pääasiallisesti yrityksen omaan teolliseen tuotantoon; teollisuuteen rinnastetaan myös ammattimainen kasvihuoneviljely;

6 a) *konesalilla* kokonaisteholtaan yli viiden megawatin laitetta, jossa yritys harjoittaa tietopalvelutoimintaa, tietojenkäsittelyä, palvelintilan vuokrausta ja siihen liittyviä palveluja pääasiallisena elinkeinotoimintanaan; (20.12.2013/1072)

7) *yrityksellä* teollisuudessa toimivaa elinkeinonharjoittajaa, joka harjoittaa elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) mukaista liike- ja ammattitoimintaa;

8) *tilikaudella* kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 4 §:ssä tarkoitettua tilikautta;

9) *jalostusarvolla* yrityksen tilikaudelta vahvistetun tilinpäätöksen mukaista liikevoiton tai tappion, poistojen ja arvonalentumisten sekä henkilöstökulujen yhteismäärää ilman tässä laissa tarkoitettua veronpalautusta;

10) *yhdistetyllä sähkөөn ja lämmön tuotannolla* voimalaitoksen verokaudella tapahtuvaa sähkөөn ja lämmön tuotantoa hyötykäyttöön joko samalla kertaa tai kumpaakin erikseen;

11) *omakäyttölaitteilla* niitä laitteita ja koneistoja, jotka laitoksessa tarvitaan sähkөөn tai sähkөөn ja lämmön tuottamiseen ja tuotantovalmiuden ylläpitämiseen ja jotka tarvitaan laitoksen aiheuttamien ympäristöhaittojen poistamiseen tai pienentämiseen; kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset niistä laitteistoista ja koneistoista, jotka luetaan omakäyttölaitteiksi;

12) *voimalaitoksella* tietyllä alueella toimivaa toiminnallista kokonaisuutta, jonka tarkoituksena on tuottaa sähköä tai sähköä ja lämpöä;

13) *kierrätyspolttoaineella* yhdyskuntien ja yritysten polttokelpoisista, kuivista, kiinteistä ja syntyipaikoilla lajitelluista jätteistä mekaanisella käsittelyllä valmistettua polttoainetta, jonka ominaisuudet tunnetaan; kierrätyspolttoaineeseen rinnastetaan jätepoltoaineista termisessä kaasutusprosessissa valmistettu tuotekaasu;

14) *biokaasulla* biologisen mädätysprosessin tuloksena hiilipitoisista materiaaleista muodostuvaa energiapitoista kaasuseosta;

15) *metsähakkeella* metsässä hakkuiden yhteydessä syntyvistä puutähteistä, kuten latvuksista, oksista, neulasista, lehdistä, kannoista ja juurakoista syntyvää polttohaketta, joka valmistetaan metsässä, termi-naalissa tai tehtaalla; (30.12.2010/1400)

16) *hiilivedyllä* orgaanisia yhdisteitä, jotka koostuvat hiilestä ja vedystä, tai tuotteita, jotka sisältävät hiilivetyseoksia; (30.12.2010/1400)

17) *maakaasun siirtoverkolla* maakaasumarkkinalain (508/2000)

3 §:n 2 kohdassa tarkoitettua maakaasun siirtoverkkoa; (30.12.2010/1400)

18) *maakaasuverkonhaltijalla* maakaasumarkkinalain 3 §:n 6 kohdassa tarkoitettua maakaasuverkkotoimintaa harjoittavaa toiminnan-

harjoittajaa, joka harjoittaa maakaasun siirtotoimintaa maakaasun siirtoverossa; (30.12.2010/1400)

19) *rekisteröidyllä käyttäjällä* sellaista luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää maakaasua tässä laissa tarkoitettuun verottomaan tarkoitukseen, ja joka on rekisteröitynyt verovelvolliseksi tulliviranomaiselle; (30.12.2010/1400)

20) *lämmityksellä* polttoaineiden käyttöä polttotarkoituksiin; (16.11.2012/612)

21) *yksityisellä huvialuksella* alusta, jota luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö käyttää sen omistajana, vuokraajana tai sen muulla tavoin käyttöönsä saaneena muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin ja erityisesti muihin tarkoituksiin kuin vastiketta vastaan tai julkisten viranomaisten tarkoituksiin tapahtuviin matkustajien tai tavaroiden kuljetuksiin taikka palvelujen tarjoamiseen. (16.11.2012/612)

2 a § (30.12.2010/1400)

Edellä 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettujen energiatuotteiden lisäksi kaikki muut kaasumaiset ja kiinteät hiilivedyt, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen, on verotettava verotaulukossa säädetyn vastaavan lämmityspolttoaineen verokannan mukaisesti.

Verovelvollinen on se, joka luovuttaa tai käyttää itse 1 momentissa tarkoitettuja polttoaineita lämmitykseen.

2 b § (21.12.2007/1306)

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tässä laissa mainittujen tullitariffin nimikkeiden päivittämisestä vastaamaan voimassa olevia nimikkeitä edellyttäen, että tämä ei johda energiatuotteen tai sähkön lisäämiseen tai poistamiseen tämän lain alaisuudesta eikä veron määrän muutoksiin.

3 § (16.12.2016/1180)

Toimivaltaisiin viranomaisiin sovelletaan, mitä valmisteverotuslain (182/2010) 4 §:ssä säädetään.

L:lla 1180/2016 muutettu 3 § tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

3 § (21.12.2012/966)

Tässä laissa tarkoitettujen tuotteiden valmisteverotuksen toimittamisesta ja huoltovarmuusmaksun kantamisesta sekä verojen ja maksujen valvonnasta huolehtii Tulli.

4 § (30.12.2010/1400)

Valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua on suoritettava liitteen verotaulukon 1 tai 2 mukaisesti.

Verotaulukon 2 veroluokan II veroa suoritetaan sähköstä, joka käytetään teollisuudessa tai konesalissa ja joka voidaan sinne toimitettaessa erikseen mitata. Muusta sähköstä veroa on suoritettava veroluokan I mukaisesti. (20.12.2013/1072)

Jos kivihiiltä tai maakaasua käytetään yhdistetyssä sähkön ja lämmöntuotannossa, hiilidioksidivero on puolet verotaulukossa säädetystä.

5 § (24.4.2015/501)

Sähkön valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua on velvollinen suorittamaan:

- 1) verkonhaltija;
- 2) sähköntuottaja ja pientuottaja;
- 3) se, joka on hankkinut tai itse tuottanut sähköä veroluokan II verolla, jos sähkö on käytetty tai luovutettu veroluokan I edellyttämään tarkoitukseen;

4) muu kuin verkonhaltija, joka ansiotoiminnassaan vastaanottaa sähköä toisesta jäsenvaltiosta tai tuo maahan sähköä unionin ulkopuolelta, jos sähkö ei kulje sähköverkon kautta Suomessa.

L:lla 501/2015 muutettu 5 § tuli voimaan 1.5.2015. Aiempi sanamuoto kuuluu:

5 §

Sähkön valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua on velvollinen suorittamaan:

- 1) verkonhaltija;
- 2) se, joka ansiotoiminnassaan tuottaa sähköä (*sähköntuottaja*);
- 3) se, joka on hankkinut tai itse tuottanut sähköä veroluokan II verolla, jos sähkö on käytetty tai luovutettu veroluokan I edellyttämään tarkoitukseen;

4) muu kuin verkonhaltija, joka ansiotoiminnassaan vastaanottaa sähköä toisesta jäsenvaltiosta tai tuo maahan sähköä yhteisön ulkopuolelta, jos sähkö ei kulje sähköverkon kautta Suomessa.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään, sähkövero ja huoltovarmuusmaksua ei kuitenkaan ole velvollinen suorittamaan se, joka tuottaa sähköä:

1) enintään 50 kilovolttiampeerin tehoisessa generaattorissa tai useiden sähköntuotantolaitteistojen muodostamalla enintään 50 kilovolttiampeerin nimellistehoisella kokonaisuudella;

2) yli 50 kilovolttiampeerin mutta enintään 2 000 kilovolttiampeerin tehoisessa generaattorissa tai useiden yli 50 kilovolttiampeerin sähköntuotantolaitteistojen muodostamalla mutta enintään 2000 kilovolttiampeerin nimellistehoisella kokonaisuudella eikä sähköä siirretä verkkoon; (20.12.2013/1132)

3) aluksessa, junassa, autossa tai muussa kuljetusvälineessä kulku-neuvon omiin tarpeisiin.

(30.12.2010/1400)

6 §

Sähkön valmistevero ja huoltovarmuusmaksu määrätään kultakin verokaudelta verotaulukon mukaisena siitä sähkön määrästä, jonka:

- 1) verkonhaltija luovuttaa kulutukseen;
- 2) sähköntuottaja tai pientuottaja tuottaa, sekä siitä määrästä, jonka sähköntuottaja tai pientuottaja on hankkinut verottomasti ja käyttää itse tai luovuttaa verolliseen kulutukseen; (24.4.2015/501)

L:lla 501/2015 muutettu 2 kohta tuli voimaan 1.5.2015. Aiempi sanamuoto kuuluu:

2) edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu sähköntuottaja tuottaa sekä siitä sähkön määrästä, jonka sähköntuottaja on hankkinut verottomasti ja käyttää itse tai luovuttaa verolliseen kulutukseen; (1.12.2006/1058)

3) edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen käyttää verokauden aikana; vero määrätään tällöin sähkön veroluokan I ja II veron erotuksen suuruusena;

4) edellä 5 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen ottaa vastaan tai tuo maahan.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa säädetään, kulutukseen luovutettuna tai käytetyn sähkön määränä voidaan pitää sitä määrää, josta sähköverkonhaltija suoraan tai myyntiyhtiön kautta veloittaa sähkön käyttäjää siirron yhteydessä. Yhdelle tai useammalle verokaudelle kuuluva verotettavan sähkön määrä voidaan tällöin kohdistaa sille verokaudelle, jonka aikana sähkön käyttäjää veloitetaan toimittavasta sähköstä. Jos sähkön veroa on tällöin muutettu, vero on suoritettava toimitusajankohtana voimassa olevan veron mukaisena. Sähköverkonhaltijalla ja sähköntuottajalla on oikeus vähentää veroilmoituksessaan aiheuttomasti ilmoitettu ja maksettu sähkövero ja huoltovarmuusmaksu verokaudelta suoritettavasta sähköverosta ja huoltovarmuusmaksusta. Vähennys on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sitä verokautta seuraavan vuoden alusta, jolloin veroa ilmoitettiin aiheuttomasti. Vähennys voi olla enintään verokaudelta suoritettavan veron ja huoltovarmuusmaksun suuruinen. (20.12.2013/1132)

Sähköntuottajan ja pientuottajan on annettava veroilmoitus Verohallinnolle jokaisesta voimailoituksesta erikseen. (16.12.2016/1180)

L:lla 1180/2016 muutettu 3 momentti tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Sähköntuottajan ja pientuottajan on annettava veroilmoitus Tullille jokaisesta voimailoituksesta erikseen. (24.4.2015/501)

L:lla 501/2015 muutettu 3 momentti tuli voimaan 1.5.2015. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Sähköntuottajan on annettava veroilmoitus Tullille jokaisesta voimailoituksesta erikseen. (21.12.2012/966)

Verokautena pidetään kalenterikuukautta. Pientuottajan verokausi on kalenterivuosi. (24.4.2015/501)

L:lla 501/2015 muutettu 4 momentti tuli voimaan 1.5.2015. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Verokautena pidetään kalenterikuukautta.

7 § (24.4.2015/501)

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on sähkö:

- 1) joka siirretään sähköverkkojen välillä;
- 2) jonka sähköntuottaja, pientuottaja tai 5 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen luovuttaa sähköverkkoon;
- 3) joka luovutetaan unionin ulkopuolelle tai toimitetaan muualle unionin alueelle kuin Suomessa kulutettavaksi;
- 4) joka toimitetaan sähköisen raideliikenteen välittömään käyttöön;
- 5) joka kulutetaan voimalaitoksen sähkön tai yhdistetyn sähkön ja lämmön tuotannon omakäyttölaitteissa;
- 6) jonka verkonhaltija tai sähköntuottaja luovuttaa toiselle sähköntuottajalle;
- 7) jonka pientuottaja on tuottanut ja jota ei luovuteta sähköverkkoon.

L:lla 501/2015 muutettu 7 § tuli voimaan 1.5.2015. Aiempi sanamuoto kuuluu:
7 § (20.12.2002/1168)

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on sähkö:

- 1) joka siirretään sähköverkkojen välillä;
- 2) jonka 5 §:n 1 momentin 2 tai 4 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen luovuttaa sähköverkkoon;
- 3) joka luovutetaan yhteisön ulkopuolelle tai toimitetaan muualle yhteisön alueelle kuin Suomessa kulutettavaksi;
- 4) joka toimitetaan sähköisen raideliikenteen välittömään käyttöön;
- 5) joka kulutetaan voimalaitoksen sähkön tai yhdistetyn sähkön ja lämmön tuotannon omakäyttölaitteissa; (1.12.2006/1058)
- 6) jonka verkonhaltija tai 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu sähköntuottaja luovuttaa toiselle sähköntuottajalle. (21.12.2007/1306)

8 §

8 § on kumottu L:lla 30.12.2010/1396.

8 a § (20.12.2002/1168)

Jos yrityksen tilikauden aikana teollisuudessa muuna kuin moottori- polttoaineena käyttämistä, tässä laissa tarkoitetuista tuotteista, kevyestä tai raskaasta polttoöljystä, biopolttoöljystä ja nesteakaasusta maksamat tai niiden hankintahintaan sisältyneet valmisteverot (*maksettujen valmisteverojen määrä*) ovat enemmän kuin 0,5 prosenttia yrityksen jalostusarvosta, yrityksellä on oikeus ylimenevältä osalta hakea takaisin 85 prosenttia maksettujen valmisteverojen määrästä (*veronpalautus*). Veronpalautuslaskelmassa käytettävän jalostusarvon on oltava nolla tai sitä suurempi luku. Näin lasketusta veronpalautuksesta maksetaan kuitenkin vain 50 000 euron ylittävä osuus. Laskettaessa maksettujen valmisteverojen määrää yritys voi ottaa huomioon hankkimaansa kaukolämpöön ja prosessihöyryyn sisältyneiden tässä momentissa tarkoitettujen tuotteiden valmisteverot, jos se voi esittää siitä luotettavan selvityksen. Ostolämpöön sisältyneet verot määrätään lämpöä tuottaneen laitoksen verokauden aikana lämmöntuotantoon sisältyneiden valmisteverojen keskiarvosta. (19.12.2014/1185)

L:lla 1185/2014 muutettu 1 momentti tuli voimaan 1.1.2015. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Jos yrityksen tilikauden aikana tässä laissa tarkoitetuista tuotteista, kevyestä tai raskaasta polttoöljystä ja biopolttoöljystä maksamat tai niiden hankintahintaan sisältyneet valmisteverot (maksettujen valmisteverojen määrä) ovat enemmän kuin 0,5 prosenttia yrityksen jalostusarvosta, yrityksellä on oikeus ylimenevältä osalta hakea takaisin 85 prosenttia maksettujen valmisteverojen määrästä (veronpalautus). Näin lasketusta veronpalautuksesta maksetaan kuitenkin vain 50 000 euroa ylittävä osuus. Laskettaessa maksettujen valmisteverojen määrää yritys voi ottaa huomioon hankkimaansa kaukolämpöön ja prosessihöyryyn sisältyneiden tässä momentissa tarkoitettujen tuotteiden valmisteverot, jos se voi esittää siitä luotettavan selvityksen. Ostolämpöön sisältyvät verot määrätään lämpöä tuottaneen laitoksen verokauden aikana lämmöntuotantoon sisältyneiden valmisteverojen keskiarvosta. (22.12.2011/1446)

Edellä 1 momentissa tarkoitettua maksettujen valmisteverojen määrää laskettaessa siitä vähennetään 14 ja 22 §:ssä tarkoitettujen veronpalautukset sekä nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1472/1994) 9 a §:ssä ja maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain (603/2006) 1 §:ssä tarkoitettujen veronpalautukset. Jos yritys on luovuttanut tilikauden aikana tässä pykälässä tarkoitettuja tuotteita, yrityksen niistä suoritta-

mia tai niihin sisältyviä veroja ei oteta huomioon maksettujen valmisteverojen määrää laskettaessa. (16.12.2016/1180)

L:lla 1180/2016 muutettu 2 momentti tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Edellä 1 momentissa tarkoitettua maksettujen valmisteverojen määrää laskettaessa siitä vähennetään 8 §:ssä tarkoitettu tuki, johon yritys on tilikauden aikana ollut oikeutettu, 14 ja 22 §:ssä tarkoitettujen veronpalautukset sekä nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 9 a §:ssä ja maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain (603/2006) 1 §:ssä tarkoitettujen veronpalautukset. Jos yritys on luovuttanut tilikauden aikana tässä pykälässä tarkoitettuja tuotteita, yrityksen niistä suorittamia tai niihin sisältyviä veroja ei oteta huomioon maksettujen valmisteverojen määrää laskettaessa. (30.12.2010/1400)

Veronpalautusta koskeva hakemus on tehtävä Verohallinnolle kuuden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä. (16.12.2016/1180)

L:lla 1180/2016 muutettu 3 momentti tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Veronpalautusta koskeva hakemus on tehtävä Tullille kuuden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä. Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia määräyksiä hakemuksen tueksi vaadittavista selvityksistä. (21.12.2012/966)

Jollei tässä laissa toisin säädetä, veron palauttamiseen sovelletaan, mitä valmisteverotuslaissa tai sen nojalla veronoikaisusta, jälkiverotuksesta, veronkorotuksesta, kirjanpitovelvollisuudesta, tietojen tarkastamisesta, tietojenantovelvollisuudesta, muutoksenhausta sekä valmisteverosta muutoinkin säädetään tai määrätään. Jos yritys on luovuttanut tilikauden jälkeen toiselle tässä pykälässä tarkoitettuja tuotteita, joista on palautettu veroa 1 momentin nojalla, maksettu veronpalautus peritään takaisin. Yrityksen on tehtävä luovutuksesta viipymättä ilmoitus Verohallinnolle tässä momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä varten. (16.12.2016/1180)

L:lla 1180/2016 muutettu 4 momentti tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Jollei tässä laissa toisin säädetä, veron palauttamiseen sovelletaan, mitä valmisteverotuslaissa (182/2010) tai sen nojalla veronoikaisusta, jälkiverotuksesta, veronkorotuksesta, kirjanpitovelvollisuudesta, tietojen tarkastamisesta, tietojenantovelvollisuudesta, muutoksenhausta sekä valmisteverosta muutoinkin säädetään tai määrätään. Jos yritys on luovuttanut tilikauden jälkeen toiselle tässä pykälässä tarkoitettuja tuotteita, joista on palautettu veroa 1 momentin nojalla, maksettu veronpalautus peritään takaisin. Yrityksen on tehtävä luovutuksesta viipymättä ilmoitus Tullille tässä momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä varten. (21.12.2012/966)

Tukeen sovelletaan eräiden valtion tukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annettua lakia.

8 b §

8 b § on kumottu L:lla 20.12.2002/1168.

9 § (16.12.2016/1180)

Verkonhaltijan, sähköntuottajan ja pientuottajan on tehtävä Verohallinnolle kirjallinen ilmoitus verovelvolliseksi rekisteröitymistä varten. Ilmoituksessa on mainittava verovelvollisen nimi, osoite ja yhteystiedot. Voimalaitoksista on lisäksi ilmoitettava voimalaitoksen tyyppi, nimellisteho, pääasialliset polttoaineet ja kiinteistötunnus. Ilmoitus on tehtävä jokaisesta laitoksesta erikseen. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä ilmoitettavista tiedoista verotuksen toimittamista, valvomista ja kehittämistä varten. Ilmoitus on annettava kolmen kuukauden kuluessa toiminnan aloittamisesta.

Rekisteriä pitää Verohallinto.

Sähköverkonhaltijaan, sähköntuottajaan ja pientuottajaan sekä 5 §:n 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuun verovelvolliseen sovelletaan, mitä valmisteverotuslaissa säädetään verokausi-ilmoittajasta.

L:lla 1180/2016 muutettu 9 § tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

9 § (24.4.2015/501)

Verkonhaltijan, sähköntuottajan ja pientuottajan on tehtävä Tullille kirjallinen ilmoitus verovelvolliseksi rekisteröitymistä varten. Ilmoituk-

sessä on mainittava verovelvollisen nimi, osoite ja yhteystiedot. Voimalaitosten osalta on ilmoitettava lisäksi voimalaitoksen tyyppi, nimellisteho, pääasialliset polttoaineet ja kiinteistötunnus. Ilmoitus on tehtävä jokaisesta laitoksesta erikseen. Tulli voi antaa tarkempia määräyksiä ilmoitettavista tiedoista verotuksen toimittamista, valvomista ja kehittämistä varten. Ilmoitus on annettava kolmen kuukauden kuluessa toiminnan aloittamisesta.

Rekisteriä pitää Tulli.

Sähköverkonhaltijaan, sähköntuottajaan ja pientuottajaan sekä 5 §:n 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuun verovelvolliseen sovelletaan, mitä valmisteverotuslaissa säädetään verokausi-ilmoittajasta.

| L:lla 501/2015 muutettu 9 § tuli voimaan 1.5.2015. Aiempi sanamuoto kuuluu:

9 §

Verkonhaltijan on tehtävä Tullille kirjallinen ilmoitus verovelvolliseksi rekisteröitymistä varten. Myös sähköntuottajan on tehtävä vastavainlainen ilmoitus Tullille. Ilmoitus on tehtävä jokaisesta laitoksesta erikseen. (21.12.2012/966)

Rekisteriä pitää Tulli. (21.12.2012/966)

Edellä 1 momentissa mainittuun sähköverkonhaltijaan ja sähköntuottajaan sekä 5 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuun verovelvolliseen sovelletaan, mitä valmisteverotuslaissa säädetään verokausi-ilmoittajasta. (30.12.2010/1400)

| Ks. ValmisteverotusL 182/2010.

10 § (20.12.2002/1168)

Milloin sähköä tuotetaan yhdistetyssä sähkön ja lämmön tuotannossa, lämmön tuotannon polttoaineista suoritetaan vero verotaulukon mukaisesti polttoainemäärästä, joka saadaan kertomalla kulutukseen luovutettu lämpö kertoimella 0,9.

Edellä 1 momentissa mainitut lämmön tuotannon polttoaineet määritellään kulutukseen luovutetun lämmön perusteella käyttäen tehollisia lämpöarvoja. Kulutukseen luovutetulla lämmöllä tarkoitetaan voimalaitokselta kaukolämpö- ja prosessihöyryverkkoon sekä vastaavaan hyötykäyttöön luovutettua lämpömäärää.

Kutakin polttoainetta katsotaan käytetyn samassa suhteessa sekä lämmön että sähkön tuotantoon.

11 §

Kivihiilen valmistevero ja huoltovarmuusmaksu määrätään:

1) valtuutetulle varastonpitäjälle niiden määrien perusteella, jotka varastonpitäjän kirjanpidon mukaan on verokauden aikana luovutettu verolliseen kulutukseen;

2) valtuutetun varastonpitäjän omaan kulutukseen verokauden aikana otetusta kivihiilestä käyttöön otettujen määrien perusteella.

12 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on:

1) kivihiili, joka käytetään teollisessa tuotannossa raaka-aineena tai apuaineena taikka välittömästi ensikäytössä tavaran valmistuksessa;

2) kivihiili, jonka valtuutettu varastonpitäjä toimittaa muualle yhteisön alueelle kuin Suomessa kulutukseen luovutettavaksi;

3) kivihiili, joka käytetään sähköntuotannossa ja erillisen sähköntuotannon ylösajossa, alasajossa tai tuotantovalmiuden ylläpitämisessä; (16.11.2012/612)

4) kivihiili, joka käytetään alusliikenteen polttoaineena muuten kuin yksityisellä huvialuksella. (16.11.2012/612)

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu verottomuus ja maksottomuus ei kuitenkaan koske 1 §:n 3 momentissa eikä 2 §:n 5 b kohdassa tarkoitettua sähköntuotantoa. (30.12.2015/1722)

| L:lla 1722/2015 muutettu 2 momentti tuli voimaan 1.1.2016. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu verottomuus ja maksottomuus ei kuitenkaan koske 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua sähköntuotantoa.

Jos valtuutettu varastonpitäjä ei voi jälkikäteen tehtävässä tarkastuksessa esittää 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua verottomasta toimintuksesta luotettavaa selvitystä, tuotteista on suoritettava valmistevero sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

| 4 momentti on kumottu L:lla 30.12.2010/1400.

13 §

13 § on kumottu L:lla 21.12.2007/1306.

14 § (30.12.2010/1400)

Jos muu kuin valtuutettu varastonpitäjä on käyttänyt kivihiiltä 4 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla tai 12 §:n 1 momentin 1, 3 tai 4 kohdassa verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen, veronalennus tai verottomuus toteutetaan palauttamalla suoritettu vero tai osa verosta hakemuksesta käyttäjälle. (16.11.2012/612)

Palautusta voi hakea kalenterivuoden tai erikseen tammi-kesäkuun ja heinä-joulukuun aikana käytetystä kivihiilestä. Palautusta on haettava kolmen vuoden kuluessa käyttöajanjakson päättymisestä. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen tuotteiden verottomasta käytöstä. Palautusta ei makseta, jos palautettava määrä on alle 330 euroa. Palautuksen maksuajankohdasta voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella. Jollei tässä laissa toisin säädetä, veron palauttamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä valmisteverotuslaissa tai sen nojalla veronkoikaisusta, jälkiverotuksesta, veronkorotuksesta, kirjanpitovelvollisuudesta, tietojen tarkastamisesta, tietojenantovelvollisuudesta, muutoksenhausta sekä valmisteverosta muutoinkin säädetään tai määrätään.

| Ks. ValmisteverotusL 182/2010.

| L:lla 1180/2016 muutettu väliotsikko tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu: Mäntyöljy

15 §

Se, joka käyttää voimalaitoksessaan tai lämpökeskuksessaan polttoturvetta lämmöntuotamiseen enemmän kuin 5 000 MWh vuodessa, on velvollinen suorittamaan kaikesta lämmöntuotantoon käyttämästään polttoturpeesta valmisteveroa liitteen verotaulukon 2 mukaisesti. (30.12.2010/1400)

Mäntyöljyn valmisteveroa on velvollinen suorittamaan teollisen tuotantotoiminnan harjoittaja lämmitystarkoituksiin käyttämästään mäntyöljystä.

16 § (16.12.2016/1180)

Vero määrätään polttoturpeesta ja mäntyöljystä kultakin verokaudelta sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona polttoturvetta ja mäntyöljy on käytetty 15 §:ssä mainittuun tarkoitukseen. Edellä 15 §:ssä tarkoitettua käyttäjän on annettava veroilmoitus Verohallinnolle jokaisesta laitoksesta erikseen. Verokautena pidetään kalenterikuukautta.

| L:lla 1180/2016 muutettu 16 § tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

16 § (21.12.2012/966)

Vero määrätään polttoturpeesta ja mäntyöljystä kultakin verokaudelta sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona polttoturvetta tai mäntyöljy on käytetty 15 §:ssä mainittuun tarkoitukseen. Edellä 15 §:ssä tarkoitettua käyttäjän on annettava veroilmoitus Tullille jokaisesta laitoksesta erikseen. Verokautena pidetään kalenterikuukautta.

17 § (16.12.2016/1180)

Edellä 15 §:ssä tarkoitettua käyttäjän on tehtävä Verohallinnolle kirjallinen ilmoitus verovelvolliseksi rekisteröitymistä varten. Ilmoitus on tehtävä jokaisesta laitoksesta erikseen.

Rekisteriä pitää Verohallinto.

| L:lla 1180/2016 muutettu 17 § tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

17 § (21.12.2012/966)

Edellä 15 §:ssä tarkoitettua käyttäjän on tehtävä Tullille kirjallinen ilmoitus verovelvolliseksi rekisteröitymistä varten. Ilmoitus on tehtävä jokaisesta laitoksesta erikseen.

Rekisteriä pitää Tulli.

| Ks. ValmisteverotusL 182/2010.

18 § (16.12.2016/1180)

18 § on kumottu L:lla 16.12.2016/1180, joka tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

18 § (21.12.2012/966)

Verotuksen toimittaa Tulli.

19 §

Verovelvollisen on pidettävä valmisteverotusta varten sellaista kirjanpitoa, josta käy selvillä 15 §:ssä tarkoitettujen tuotteiden käyttö ja varaston määrä sekä muut valmisteveron määräämistä ja verotuksen valvontaa varten tarvittavat tiedot.

20 § (30.12.2010/1400)

Maakaasun siirtoverkkoon sovelletaan valmisteverotuslain verotonta varastoa koskevia säännöksiä ja maakaasuverkonhaltijaan valmisteverotuslain valtuutettua varastonpitäjää koskevia säännöksiä lukuun ottamatta valmisteverotuslain 21–29 §:ää.

| Ks. ValmisteverotusL 182/2010.

20 a § (30.12.2010/1400)

Sen lisäksi, mitä valmisteverotuslaissa säädetään, maakaasun valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua on velvollinen suorittamaan maakaasuverkonhaltija ja rekisteröity käyttäjä.

| Ks. ValmisteverotusL 182/2010.

20 b § (30.12.2010/1400)

Sen lisäksi, mitä valmisteverotuslaissa säädetään verotettavista määristä, vero ja huoltovarmuusmaksu määrätään rekisteröidylle käyttäjälle verokauden aikana verolliseen tarkoitukseen käytetystä maakaasusta.

| Ks. ValmisteverotusL 182/2010.

21 § (30.12.2010/1400)

Verotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on maakaasu, joka käytetään:

- 1) teollisessa tuotannossa raaka-aineena tai apuaineena taikka välittömästi ensikäytössä tavaran valmistuksessa;
- 2) energialähteenä öljynjalostusprosessissa;
- 3) sähköntuotannossa ja erillisen sähköntuotannon ylösajossa, alasajossa tai tuotantovalmiuden ylläpitämisessä, lukuun ottamatta 1 §:n 3 momentissa sekä 2 §:n 5 b kohdassa tarkoitettua sähköntuotantoa; (30.12.2015/1722)

| L:lla 1722/2015 muutettu 3 kohta tuli voimaan 1.1.2016. Aiempi sanamuoto kuuluu:

- 3) sähköntuotannossa ja erillisen sähköntuotannon ylösajossa, alasajossa tai tuotantovalmiuden ylläpitämisessä, lukuun ottamatta 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua sähköntuotantoa; (16.11.2012/612)
- 4) alusliikenteen polttoaineena muuten kuin yksityisellä huvialuksella. (16.11.2012/612)

Maakaasuverkonhaltija tai valtuutettu varastonpitäjä saa luovuttaa maakaasua verotta, jos luovutuksensaaja on rekisteröity käyttäjä tai maakaasu luovutetaan käytettäväksi 1 momentin 4 kohdassa mainittuun tarkoitukseen. (16.11.2012/612)

21 a § (16.12.2016/1180)

Maakaasuverkonhaltijan on rekisteröidyttävä verovelvolliseksi Verohallinnolle kirjallisesti.

Se, joka käyttää maakaasua verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen, voi hakeutua rekisteröidyksi käyttäjäksi kunkin käyttöpaikan osalta erikseen. Rekisteröidyn käyttäjän on peruutettava rekisteröityminen, kun sillä ei enää ole 21 §:ssä tarkoitettua verotonta käyttöä.

Rekisteröityyn käyttäjään sovelletaan, mitä valmisteverotuslaissa säädetään verokausi-ilmoittajasta.

Verohallinto saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa rekisteröidyksi käyttäjäksi rekisteröityneiden nimet ja yhteystiedot maakaasuverkonhaltijalle ja maakaasun valtuutetulle varastonpitäjälle.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista rekisteröintimenettelyistä.

| L:lla 1180/2016 muutettu 21 a § tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

21 a § (30.12.2010/1400)

Maakaasuverkonhaltijan on rekisteröidyttävä verovelvolliseksi Tullille kirjallisesti. (21.12.2012/966)

Se, joka käyttää maakaasua verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen, voi hakeutua rekisteröidyksi käyttäjäksi kunkin käyttöpaikan osalta erikseen. Rekisteröidyn käyttäjän on peruutettava rekisteröityminen, kun sillä ei enää ole 21 §:ssä tarkoitettua verotonta käyttöä.

Rekisteröityyn käyttäjään sovelletaan, mitä valmisteverotuslaissa säädetään verokausi-ilmoittajasta.

Tulli saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa rekisteröidyksi käyttäjäksi rekisteröityneiden nimet ja yhteystiedot maakaasuverkonhaltijalle ja maakaasun valtuutetulle varastonpitäjälle. (21.12.2012/966)

Tulli voi antaa tarkempia määräyksiä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista rekisteröintimenettelyistä. (21.12.2012/966)

| Ks. ValmisteverotusL 182/2010.

22 § (30.12.2010/1400)

Edellä 4 §:n 3 momentissa tarkoitettu hiilidioksidiveron alennus ja 21 §:ssä tarkoitettu verottomuus voidaan toteuttaa palauttamalla hakemuksesta maakaasusta suoritettu vero tai osa verosta käyttäjälle.

Palautusta voi hakea kalenterivuoden taikka erikseen tammi-kesäkuun ja erikseen heinä-joulukuun aikana käytetystä maakaasusta. Palautusta on haettava viimeistään kolmen vuoden kuluessa edellä mainitun ajanjakson päättymisestä. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen tuotteiden verottomasta käytöstä. Veronpalautus maksetaan sinä ajankohtana voimassa olleen verotaulukon mukaisesti, jolloin tuotteet on hankittu. Veronpalautusta ei suoriteta, jos palautettava määrä on alle 330 euroa.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, veron palauttamiseen sovelletaan, mitä valmisteverotuslaissa säädetään veronoikaisusta, jälkiverotuksesta, veronkorotuksesta, kirjanpitovelvollisuudesta, tietojen tarkastamisesta, tietojenantovelvollisuudesta ja muutoksenhausta.

| Ks. ValmisteverotusL 182/2010.

23 §

Siltä osin kuin tässä laissa ei toisin säädetä, sovelletaan valmisteverotuslakia. Sähköön, polttoturpeeseen ja mäntyöljyyn ei kuitenkaan sovelleta valmisteverotuslain 21–29 §:ää eikä 8 luvun säännöksiä. (30.12.2010/1400)

Jos toisesta jäsenvaltiosta lähetettyjä tuotteita tuo tai vastaanottaa Suomessa muu kuin valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja, sovelletaan niitä valmisteverotuslain säännöksiä, jotka koskevat toisessa jäsenvaltiossa kulutukseen luovutettuja tuotteita. (30.12.2010/1400)

Mitä 1 momentissa säädetään sähkön ja kivihien sekä 24 §:ssä maakaasun valmisteverotuksesta, koskee vastaavasti myös sähköstä ja edellä mainituista polttoaineista kannettavaa huoltovarmuusmaksua.

| Ks. ValmisteverotusL 182/2010.

24 § (16.12.2016/1180)

24 § on kumottu L:lla 16.12.2016/1180, joka tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

24 §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, maakaasusta kannettavan valmisteveron suorittamisesta, verotuksesta ja sen valvonnasta sekä muutoinkin on soveltuvin osin voimassa, mitä tullista säädetään tai määrätään.

| 2 momentti on kumottu L:lla 21.12.2007/1306.

25 § (16.12.2016/1180)

25 § on kumottu L:lla 16.12.2016/1180, joka tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

25 §

Kun eduskunnalle on annettu esitys tämän lain muuttamisesta, valtioneuvostolla on oikeus määrätä, että sähköstä ja eräistä polttoaineista kannetaan esityksen mukainen vero.

Jos 1 momentin mukaan suoritettu vero on suurempi kuin sittemmin vahvistettu vero, Tullin on palautettava erotusta vastaava määrä hakemuksesta verovelvolliselle. (21.12.2012/966)

26 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

26 a § (19.12.2014/1185)

Edellä 4 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettua veronalennusta ja 8 a §:ssä tarkoitettua veronpalautusta ei myönnetä yritykselle, joka on tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annetun komission

asetuksen (EU) N:o 651/2014 1 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla taloudellisesti vaikeuksissa tai jota koskee mainitun artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on julistettu sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi.

Lilla 1185/2014 muutettu 26 a § tuli voimaan 1.1.2015. Aiempi sanamuoto kuuluu:

26 a § (20.12.2013/1132)

Lain 4 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettua veronalennusta ja 8 a §:ssä tarkoitettua veronpalautusta ei sovelleta yritykseen, joka on tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/2008 1 artiklan 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla taloudellisissa vaikeuksissa tai jota koskee mainitun artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettu Euroopan komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on julistettu sääntöjen vastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

26 b § (17.6.2016/480)

Sähköverkonhaltijan ja sähköntuottajan tulee vuosittain tuensaaja-kohtaisesti ilmoittaa valmisteverotuslaissa tarkoitettulle tukiviranomaiselle 4 §:n 2 momentin mukaisista sähköön luovutuksista.

Ks. ValmisteverotusL 182/2010 4 §.

Lilla 480/2016 lisäty 26 b § tuli voimaan 1.7.2016.

27 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Tällä lailla kumotaan eräiden energialähteiden valmisteverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annettu laki (1473/1994).

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

28 §

Niiden, joilla kumotun lain nojalla on ollut oikeus toimia valtuutettuna varastonpitäjänä, rekisteröitynä elinkeinonharjoittajana tai jotka ovat tehneet tullilaitokselle polttoturpeen tai mäntyöljyn käyttöä koskevan rekisteri-ilmoituksen, ei tämän lain nojalla tarvitse hakea uudelleen sanottua lupaa tai rekisteröityä uudelleen.

Tätä lakia sovelletaan myös sellaiseen verotaulukon tuoteryhmään 3 kuuluvaan tuotteeseen, joka 15 päivänä marraskuuta 1996 tai sen jälkeen, mutta ennen tämän lain voimaantuloa, on otettu vastaan Suomessa tai luovutettu vapaaseen liikkeeseen Suomessa ja joka tämän lain voimaantulon jälkeen otetaan käytettäväksi lämmön tuotannossa, jos tuotteesta tämän lain nojalla ei ole suoritettu valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua. Verovelvollinen on tällöin tuotteen käyttäjä, jolle vero määrätään kultakin verokautena pidettävältä kalenterikuukaudelta niistä tuotteista, jotka verokauden aikana on käytetty lämmön tuottamiseen. Verovelvollisen on tehtävä veroilmoitus käyttöpaikan piiritullikamarille siten kuin valmisteverotuslain 22 §:n 1 momentissa säädetään. Vero on suoritettava valmisteverotuslain 35 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa. Verovelvollisella on oikeus vähentää tuotteesta verotaulukon mukaan suoritettavasta valmisteverosta tuotteesta jo suoritettu valmistevero.

Tämän lain 8 pykälässä tarkoitettua tukea maksetaan sähköstä, joka tuotetaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja sen jälkeen.

(13.12.2001/1244)

Sen, joka tämän lain voimaantulohetkellä toimii 5 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuna verovelvollisena, on annettava 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu rekisteri-ilmoitus viimeistään kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Liite (16.12.2016/1177)

VEROTAULUKKO 1 (16.12.2016/1177)

Tuote	Tuoteryhmä	Energiasisältöve- ro	Hiilidioksidiverot	Huoltovarmuus- maksu	Yhteensä
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	1	49,93	139,91	1,18	191,02
Maakaasu, euroa/MWh	2	7,05	11,48	0,084	18,614

VEROTAULUKKO 2 (16.12.2016/1177)

Tuote	Tuoteryhmä	Energiavero	Huoltovarmuusmaksu	Yhteensä
Sähkö snt/kWh				
–veroluokka I	1	2,24	0,013	2,253
–veroluokka II	2	0,69	0,013	0,703
Mäntyöljy snt/kg	3	27,11	0,00	27,11
Polttoturve euroa/MWh	4	1,90	0,00	1,90

Lilla 1177/2016 muutettu liite tulee voimaan 1.1.2017. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Liite (30.12.2015/1722)
VEROTAULUKKO 1(30.12.2015/1722)

Tuote	Tuoteryhmä	Energia-sisältövero	Hiilidioksidi-vero	Huoltovarmuusmaksu	Yhteensä
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	1	47,10	130,26	1,18	178,54
Maakaasu, euroa/MWh	2	6,65	10,69	0,084	17,424

(30.12.2015/1722)

VEROTAULUKKO 2 (30.12.2015/1722)

Tuote	Tuoteryhmä	Energiavero	Huoltovarmuusmaksu	Yhteensä
Sähkö snt/kWh				
– veroluokka I	1	2,24	0,013	2,253
– veroluokka II	2	0,69	0,013	0,703
Mäntyöljy snt/kg	3	25,36	0	25,36
Polttoturve euroa/MWh	4	3,40	0	3,40

L:lla 1722/2015 muutettu verotaulukko 1 tuli voimaan 1.1.2016. L:lla 1722/2015 väliaikaisesti muutettu verotaulukko 2 tuli voimaan 1.1.2016 ja on voimassa 1.3.2016 asti. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Liite (19.12.2014/1185)
VEROTAULUKKO 1

Tuote	Tuoteryhmä	Energiasisältövero	Hiilidioksidivero	Huoltovarmuusmaksu	Yhteensä
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	1	47,10	106,14	1,18	154,42
Maakaasu, euroa/MWh	2	6,65	8,71	0,084	15,444

VEROTAULUKKO 2 (30.12.2015/1724)

Tuote	Tuoteryhmä	Energiavero	Huoltovarmuusmaksu	Yhteensä
Sähkö snt/kWh				
– veroluokka I	1	2,24	0,013	2,253
– veroluokka II	2	0,69	0,013	0,703
Mäntyöljy snt/kg	3	25,36	0	25,36
Polttoturve euroa/MWh	4	1,90	0	1,90

L:lla 1724/2015 muutettu verotaulukko 2 tuli voimaan 1.3.2016. Aiempi sanamuoto kuuluu:

VEROTAULUKKO 2 (24.4.2015/513)

Tuote	Tuoteryhmä	Energiavero	Huoltovarmuusmaksu	Yhteensä
Sähkö snt/kWh				
– veroluokka I	1	2,24	0,013	2,253
– veroluokka II	2	0,69	0,013	0,703
Mäntyöljy snt/kg	3	22,12	0	22,12
Polttoturve euroa/MWh	4	1,90	0	1,90

L:lla 513/2015 muutettu verotaulukko 2 tuli voimaan 1.3.2016. Aiempi sanamuoto kuuluu:

VEROTAULUKKO 2

Tuote	Tuoteryhmä	Energiavero	Huoltovarmuusmaksu	Yhteensä
Sähkö snt/kWh				
– veroluokka I	1	2,24	0,013	2,253
– veroluokka II	2	0,69	0,013	0,703
Mäntyöljy snt/kg	3	22,12	0	22,12

Polttoturve euroa/MWh	4	3,40	0	3,40
-----------------------	---	------	---	------

Lilla 1185/2014 muutettu liite tuli voimaan 1.1.2015. Aiempi sanamuoto kuuluu:

VEROTAULUKKO 1

Tuote	Tuoteryhmä	Energiasisältövero	Hiilidioksidivero	Huoltovarmuusmaksu	Yhteensä
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	1	47,10	84,43	1,18	132,71
Maakaasu euroa/MWh	2	6,65*	6,93	0,084	13,664

* Maakaasun energiasisältövero on 4,45 euroa/MWh 1.1.2013–31.12.2014.

VEROTAULUKKO 2 (20.12.2013/1132)

Tuote	Tuoteryhmä	Energiaveromaksu	Huoltovarmuus	Yhteensä
Sähkö snt/kWh				
– veroluokka I	1	1,89	0,013	1,903
– veroluokka II	2	0,69	0,013	0,703
Mäntyöljy snt/kg	3	19,21	0	19,21
Polttoturpe euroa/MWh	4	5,90*	0	5,90

*Polttoturpeen vero on 4,90 euroa/MWh 1.1.2014–31.12.2014.

HE 225/1996, VaVM 44/1996, EV 243/1996

Muutosäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

19.12.1997/1261: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämän lain 8 a §:n 3 momentissa tarkoitettua menettelyä sovelletaan sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jona komissio on hyväksynyt momentissa tarkoitettun tuen. Tämän lain voimaantulon ja tuen hyväksymistä koskevan kalenterikuukauden väliseltä ajalta tuki maksetaan jälkikäteen hakemuksesta. Tuen suuruus on tällöin sähköstä maksettu vero ja tukeen sovelletaan muutoin, mitä tämän lain 8 §:n 2–5 momentissa säädetään.

HE 194/1997, VaVM 36/1997, EV 205/1997

10.7.1998/510: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1998.

Tämän lain 8 a §:n 3 momentissa tarkoitettua menettelyä metallurgisten prosessien jätteenkäsittelyä tuotetun sähkön osalta sovelletaan sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jona komissio on hyväksynyt momentissa tarkoitettun tuen. Tämän lain voimaantulon ja tuen hyväksymistä koskevan kalenterikuukauden väliseltä ajalta tuki maksetaan jälkikäteen hakemuksesta. Tuen suuruus on tällöin sähköstä maksettu vero, ja tukeen sovelletaan muutoin, mitä 8 §:n 2–5 momentissa säädetään.

Tämän lain 8 b §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran yrityksen tilikauteen, joka alkaa tämän lain voimaan tultua.

HE 55/1998, VaVM 19/1998, EV 76/1998, Neuvoston direktiivi 92/82/ETY; EYVL N:o L 316, 31.10.1992, s. 19

26.10.2001/919: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

HE 91/2001, VaVM 12/2001, EV 101/2001

13.12.2001/1244: Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. (L 1244/2001 tuli A:n 333/2003 mukaisesti voimaan 7.5.2003.)

HE 131/2001, VaVM 30/2001, EV 175/2001

20.12.2002/1168: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lain 8 ja 8 a §:ssä tarkoitettuja tukia voidaan maksaa sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen komissio on myöntänyt siihen luvan.

Lain 8 a §:n 1 momentissa tarkoitettua energiantensiivisen yrityksen palautuslaskelmassa maksettujen valmisteverojen määrään voidaan ottaa huomioon vain lain voimaantulon jälkeen hankittuun kaukolämpöön tai prosessihöyryyn sisältyneet valmisteverot.

HE 130/2002, VaVM 38/2002, EV 228/2002

23.6.2005/447: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Ennen tämän lain voimaantuloa lämmön tuottamiseen käytetyn polttoturpeen verotukseen ja polttoturpeella enintään 40 megavoltiampeerin lämmitysvoimalaitoksissa tuotetun sähkön tukeen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

HE 37/2005, VaVM 12/2005, EV 62/2005

1.12.2006/1058: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007. Lain 4 §:n 2 momentin mukaiseen teollisuudessa käytettävään sähkön sovelletaan lain liitteessä olevan verotaulukon mukaista sähkön veroluokkaa II sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jona Euroopan yhteisöjen komissio on hyväksynyt veronalennuksen.

Sähköverovelvollisella, joka on ilmoittanut veroilmoituksessa sähköä II-veroluokalla tämän lain voimaantulon ja komissiossa tapahtuvan veronalennuksen hyväksymistä seuraavan kalenterikuukauden välisenä aikana, on oikeus ilmoittaa veronalennuksen hyväksymiskauden jälkeisiltä verokausilta annettavilla veroilmoituksilla vastaava määrä teollisuudessa käytettyä sähköä verottomana toimituksena.

Ennen lain voimaantuloa puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla, metallurgisten prosessien jätteenkäsittelyä ja kemiallisten prosessien reaktiolämmöllä tuotetun sähkön tukeen sovelletaan tämän lain voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä.

HE 120/2006, VaVM 24/2006, EV 161/2006

21.12.2007/1306: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

HE 61/2007, VaVM 17/2007, EV 85/2007

30.12.2010/1396: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Edellä 1 momentista poiketen 15 §, 16 §:n 2 momentti, 16 §:n 3 momentin 2 kohta, 23 §, 25 §:n 3 momentti, 26 §:n 1 momentti, 30 §, 34 §:n 2 momentti ja 62 §:n 3 momentti tulevat voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tällä lailla kumotaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1260/1996) 8 §, sellaisena kuin se on laeissa 1168/2002, 447/2005 ja 1058/2006.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

HE 152/2010, VaVM 30/2010, PeVL 37/2010, MmVL 21/2010, YmVL 20/2010, EV 241/2010

30.12.2010/1400: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

HE 147/2010, VaVM 51/2010, LiVL 12/2010, TaVL 24/2010, YmVL 18/2010, MmVL 20/2010, EV 256/2010

22.12.2011/1444: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

HE 53/2011, VaVM 22/2011, EV 92/2011

22.12.2011/1446: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2012.

Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2012 ja sen jälkeen alkaneisiin tilikausiin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

HE 129/2011, VaVM 21/2011, EV 91/2011

16.11.2012/612: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

HE 91/2012 , VaVM 19/2012 , EV 99/2012

21.12.2012/966: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013.

HE 145/2012 , HaVM 21/2012 , EV 150/2012

20.12.2013/1072: Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

| L 1072/2013 tulee voimaan 1.4.2014 A:n 154/2014 mukaisesti.

Lakia sovelletaan sähköön, jota käytetään lain soveltamisalaan kuuluvassa konesalissa lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

HE 178/2013 , VaVM 29/2013 , EV 169/2013

20.12.2013/1132: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

HE 110/2013 , VaVM 26/2013 , EV 162/2013

19.12.2014/1185: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

Lain 8 a §:n 1 momenttia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2015 ja sen jälkeen alkaneisiin tilikausiin.

HE 128/2014 , HE 234/2014 , VaVM 30/2014 , EV 192/2014

24.4.2015/501: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2015.

Niiden 9 §:n 3 momentissa tarkoitettujen toimijoiden, jotka harjoittavat toimintaa lain voimaantullessa, on annettava 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

HE 349/2014 , VaVM 44/2014 , EV 337/2014

24.4.2015/513: Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

| Tämä laki on voimassa A:n 146/2016 mukaisesti 1.3.2016 alkaen.

HE 359/2014 , VaVM 49/2014 , TaVL 55/2014 , EV 370/2014

30.12.2015/1722: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016. Sen 2 §:n 6 kohta tulee kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2017. Liitteen verotaulukko 2 on voimassa siihen päivään asti, jona sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain liitteen muuttamisesta annettu laki (513/2015) tulee voimaan.

| L 513/2015 on voimassa A:n 146/2016 mukaisesti 1.3.2016 alkaen.

HE 34/2015 , VaVM 11/2015 , TaVL 12/2015 , EV 73/2015

30.12.2015/1724: Tämä laki tulee voimaan samaan aikaan kuin sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain liitteen muuttamisesta annettu laki (513/2015).

| Tämä laki on voimassa A:n 146/2016 mukaisesti 1.3.2016 alkaen.

HE 34/2015 , VaVM 11/2015 , TaVL 12/2015 , EV 73/2015

17.6.2016/480: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2016.

HE 56/2016 , TaVM 11/2016 , EV 60/2016

16.12.2016/1177: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

HE 136/2016 , TaVM 20/2016 , EV 188/2016

16.12.2016/1180: Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

HE 159/2016 , TaVM 17/2016 , EV 178/2016

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/96/EY,
annettu 27 päivänä lokakuuta 2003,
energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun direktiivin 92/81/ETY⁽¹⁾ sekä kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun direktiivin 92/82/ETY⁽²⁾ soveltamisala rajoittuu kivennäisöljyihin.
- (2) Sellaisten yhteisön säännösten puuttuminen, joiden mukaisesti sähkseen ja muihin energiatuotteisiin kuin kivennäisöljyihin sovelletaan vähimmäisverokantaa, voi haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.
- (3) Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja yhteisön muiden politiikkojen tavoitteiden toteutuminen edellyttävät, että useimpien energiatuotteiden osalta, sähkö, maakaasu ja hiili mukaan luettuina, vahvistetaan verotuksen vähimmäistasot yhteisön tasolla.
- (4) Merkittävät erot jäsenvaltioiden energiaverotuksen osalta soveltamien kansallisten verotasojen välillä voivat osoittautua haitallisiksi sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle.
- (5) Kansallisissa verotasoissa nykyisin esiintyviä eroja voidaan tasoittaa vahvistamalla asianmukaiset yhteisön vähimmäisverotasot.
- (6) Perustamissopimuksen 6 artiklan mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön muiden politiikkojen määrittelyyn ja toteuttamiseen.
- (7) Yhteisö on ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puiteyleissopimuksen osapuolena ratifioinut Kioton pöytäkirjan. Energiatuotteiden ja aiheellisissa tapauksissa sähkön verotus on yksi keino saavuttaa Kioton pöytäkirjan tavoitteet.
- (8) Neuvoston on tarkasteltava määräajoin verovapautuksia ja veronalennuksia ja vähimmäisverotasoa ja otettava tällöin huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, vähimmäisverotasojen todellinen arvo, yhteisön yritysten kilpailukyky kansainvälisissä puitteissa ja perustamissopimuksen laajemmat tavoitteet.
- (9) Jäsenvaltioille on jätettävä tarvittava joustovara niiden kansallisiin olosuhteisiin mukautetun politiikan määrittämistä ja täytäntöönpanoa varten.
- (10) Jäsenvaltiot haluavat ottaa käyttöön tai säilyttää erilaisia energiatuotteiden ja sähkön veroja. Tätä varten on syytä antaa jäsenvaltioiden noudattaa yhteisön vähimmäisverotasoja ottamalla huomioon kaikki kannetut välilliset verot (arvonlisävero lukuun ottamatta), joita ne ovat päättäneet soveltaa.
- (11) Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen täytäntöönpanon yhteydessä tehtävät verojärjestelyt ovat kunkin jäsenvaltion päätettävissä. Jäsenvaltiot voivat tältä osin päättää, etteivät ne korota yleistä kokonaisverotaakkaa. Jos ne katsovat, että tällaisen verotuksen neutraalisuusperiaatteen toteuttaminen voisi johtaa niiden verotusjärjestelmien uudistamiseen ja muuttamiseen rohkaisemalla sellaista toimintaa, joka edistää ympäristönsuojelua ja lisääntyvää työvoiman käyttämistä.
- (12) Energiatuotteiden hinnat ovat yhteisön energia-, liikenne- ja ympäristöpolitiikan keskeisiä osatekijöitä.
- (13) Energiatuotteiden ja sähkön hinnat määritellään osittain verotuksella.
- (14) Vähimmäisverotasojen olisi kuvastettava eri energiatuotteiden ja sähkön kilpailuasemaa. Tämän vuoksi vähimmäistasot on mahdollisuuksien mukaisesti laskettava tuotteiden energiasisällön perusteella. Menetelmää ei ole kuitenkaan syytä soveltaa moottoripolttoaineisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 46).

⁽²⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/74/EY.

- (15) Tietyissä olosuhteissa tai pysyvillä ehdoilla olisi annettava mahdollisuus soveltaa samaan tuotteeseen eriytettyjä kansallisia verotasoja edellyttäen, että yhteisön vähimmäisverotasoja ja sisämarkkina- ja kilpailusääntöjä noudatetaan.
- (16) Koska lämpö on vain hyvin rajoitetusti yhteisön sisäisen kaupan kohteena, lämmön verottamisen olisi jätävä tämän yhteisön kehityksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (17) Energiatuotteiden ja sähkön käytön mukaisesti eriytetty yhteisön vähimmäisverotaso on vahvistettava.
- (18) Tiettyihin teollisuus- ja ammattitarkoituksiin moottoripolttoaineina käytettäviä energiatuotteita ja lämmityspolttoaineina käytettäviä energiatuotteita verotetaan tavallisesti vähemmän kuin liikennepolttoaineina käytettäviä energiatuotteita.
- (19) Liikenteenharjoittajien, erityisesti yhteisön sisäistä toimintaa harjoittavien, käyttämän dieselpolttoaineen verotus edellyttää erityiskohtelun mahdollisuutta, mukaan lukien toimenpiteet, joilla voidaan ottaa käyttöön tienkäyttömaksujärjestelmä, mahdollisen kilpailun vääristymisen rajoittamiseksi.
- (20) Jäsenvaltioille voi olla tarpeen tehdä ero ammattitarkoitukseen ja muuhun kuin ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen välillä. Jäsenvaltiot voivat käyttää tätä mahdollisuutta muuhun kuin ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen verotuksen ja bensiinin verotuksen välisen eron pienentämiseen.
- (21) Energiatuotteiden ja sähkön yrityskäyttöä ja muuta käyttöä voidaan kohdella verotuksessa eri tavoin.
- (22) Yhteisön kehityksen olisi koskettava energiatuotteita pääasiassa silloin, kun niitä käytetään lämmitys- tai moottoripolttoaineina. Verotusjärjestelmän luonteen ja johdonmukaisuuden vuoksi energiatuotteiden käyttö kaksikäyttötuotteina ja käyttö muuhun kuin polttoaineeksi sekä mineralogiset prosessit on siten jätettävä yhteisön kehityksen soveltamisalan ulkopuolelle. Vastaavilla tavoilla käytettävää sähköä olisi käsiteltävä samalla tavalla.
- (23) Voimassa olevien kansainvälisten velvoitteiden ja yhteisön yritysten kilpailuaseman säilyttämisen vuoksi on suositeltavaa soveltaa edelleen poikkeuksia, jotka koskevat muussa lento- ja meriliikenteessä kuin huvialusten yksityiskäytössä käytettäviä energiatuotteita, mutta jäsenvaltioiden olisi voitava rajoittaa kyseisiä poikkeuksia.
- (24) Jäsenvaltioiden on syytä antaa soveltaa eräitä muita vapautuksia tai alhaisempia verotasoja, kun se ei haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa eikä saa aikaan kilpailun vääristymiä.
- (25) Lämmön ja sähkön yhteistuotannolle ja vaihtoehtoisten energialähteiden käytön edistämiseksi uusiutuville energialähteille voidaan erityisesti antaa suosituimmuskohdeltu.
- (26) Biopolttoaineiden edistämiseksi olisi luotava yhteisön kehys, jossa jäsenvaltiot voivat vapauttaa valmisteveroista tai alentaa valmisteveroja, millä parannetaan sisämarkkinoiden toimivuutta ja annetaan jäsenvaltioille ja taloudellisille toimijoille riittävä oikeusvarmuus. Olisi ehkäistävä kilpailun vääristyminen ja säilytettävä biopolttoaineiden tuottajien ja jakelijoiden tuotantokustannuksia koskevan veronalennuksen kannustava vaikutus muun muassa tekemällä jäsenvaltioissa mukautuksia, joilla otetaan huomioon raaka-aineiden hintojen muutokset.
- (27) Tämä direktiivi ei rajoita valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun direktiivin 92/12/ETY⁽¹⁾ eikä alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY⁽²⁾ asiaa koskevien säännösten soveltamista, jos käyttöön tarkoitettu tuote, joka myydään tai jota käytetään moottoripolttoaineena tai polttoaineen lisäaineena, on direktiivissä 92/83/ETY olevan määritelmän mukaista etyylialkoholia.
- (28) Tietyt verovapautukset tai veronalennukset voivat osoittautua välttämättömiksi erityisesti siitä syystä, ettei yhteisön tasolla ole toteutettu laajempaa yhdenmukaistamista, tai kansainvälisen kilpailukyvyn menettämiseen liittyvien riskien vuoksi taikka sosiaalisista tai ympäristöön liittyvistä syistä.
- (29) Ympäristönsuojelua ja energiatehokkuutta huomattavasti parantaviin sopimuksiin osallistuviin yrityksiin on kiinnitettävä huomiota. Näistä yrityksistä niille, jotka ovat energiantensiivisiä, on syytä antaa erityiskohtelu.
- (30) Voi olla tarpeen soveltaa siirtymäkausia ja siirtymäkauden järjestelyjä, jotta jäsenvaltiot voivat sopeutua sujuvasti uusiin verotaseihin, mikä rajoittaa mahdollisia kielteisiä sivuvaikutuksia.
- (31) On säädettävä menettelystä, jossa jäsenvaltioiden sallitaan ottaa käyttöön tietynä määräaikana muita poikkeuksia tai verotason alennuksia. Tällaisia poikkeuksia tai alennuksia olisi tarkasteltava uudelleen säännöllisin väliajoin.

⁽¹⁾ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/47/EY (EYVL L 193, 29.7.2000, s. 73).

⁽²⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21.

- (32) Olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle eräistä kansallisista toimenpiteistä. Ilmoittaminen ei vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä tietyistä kansallisista toimenpiteistä koskevasta tiedonantovelvoitteesta. Tämä direktiivi ei rajoita perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti toteutettavien valtion tukia koskevien menettelyjen soveltamista.
- (33) Direktiivin 92/12/ETY soveltamisalaa olisi tarvittaessa laajennettava koskemaan tämän direktiivin kattamia tuotteita ja välillisiä veroja.
- (34) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on kannettava energiatuotteista ja sähköstä veroa tämän direktiivin mukaisesti.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä ilmaisulla 'energiatuotteet' tarkoitetaan seuraavia tuotteita:

- CN-koodeihin 1507—1518 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,
- CN-koodeihin 2701, 2702 ja 2704—2715 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodeihin 2901 ja 2902 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodiin 2905 11 00 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,
- CN-koodiin 3403 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodiin 3811 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodiin 3817 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodiin 3824 90 99 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan myös:

CN-koodiin 2716 kuuluvaan sähköön.

3. Käytettäväksi tarkoitettuja tai myytäviä taikka moottoripolttoaineina tai lämmityspolttoaineina käytettäviä muita energiatuotteita kuin niitä, joiden osalta verotaso määritellään tässä direktiivissä, on verotettava käyttötarkoituksen mukaan vastaavan lämmityspolttoaineen tai moottoripolttoaineen verokannan mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veronalaisten tuotteiden lisäksi kaikkia tuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita myydään taikka käytetään moottoripolttoaineina tai moottoripolttoaineiden lisäaineina tai moottoripolttoaineiden tilavuutta lisäävinä aineina, on verotettava vastaavien moottoripolttoaineiden verokannan mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veronalaisten tuotteiden lisäksi turvetta lukuun ottamatta kaikkia muita hiilivetyjä, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita myydään taikka käytetään lämmittämiseen, on verotettava vastaavan energiatuotteen verokannan mukaisesti.

4. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

a) Lämmön verottamiseen ja CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluvien tuotteiden verottamiseen.

b) Energiatuotteiden ja sähkön käyttöön seuraaviin tarkoituksiin:

- Energiatuotteiden käyttö muihin tarkoituksiin kuin moottoripolttoaineeksi tai lämmityspolttoaineeksi
- Energiatuotteiden käyttö kaksoiskäyttötuotteina.

Energiatuotteen kaksoiskäyttö on kyseessä on silloin, kun energiatuotetta käytetään sekä lämmityspolttoaineeksi että muihin tarkoituksiin kuin moottoripolttoaineeksi ja lämmityspolttoaineeksi. Energiatuotteiden käyttöä kemiallisessa pelkistyksessä sekä elektrolyytisissä ja metallurgisissa prosesseissa pidetään kaksoiskäyttönä.

- Sähkön käyttö pääasiallisesti kemiallisessa pelkistyksessä sekä elektrolyytisissä ja metallurgisissa prosesseissa

- Sähkö, kun se muodostaa yli 50 prosenttia tuotteen kustannuksista. 'Tuotteen kustannuksilla' tarkoitetaan tavaroiden ja palvelujen kokonaisostojen sekä henkilöstökustannusten ja kiinteän pääoman kulumisen yhteenlaskettua arvoa 11 artiklassa määritellyn yrityksen tasolla. Kustannukset lasketaan keskimääräisinä yksikkökohtaisina kustannuksina. 'Sähkön kustannuksilla' tarkoitetaan sähkön todellista ostoarvoa tai sähkön tuotantokustannuksia, jos se tuotetaan yrityksessä.

- Mineralogiset prosessit.

'Mineralogisilla prosesseilla' tarkoitetaan prosesseja, jotka luokitellaan Euroopan yhteisön tilastollisesta toimialaluokituksesta 9 päivänä lokakuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3037/90⁽²⁾ NACE-nimikkeistön tunnuksen DI 26 mukaisesti "muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistukseksi".

Näihin energiatuotteisiin sovelletaan kuitenkin 20 artiklaa.

5. Tässä direktiivissä olevia viittauksia yhdistetyn nimikkeistön koodeihin pidetään viittauksina koodeihin, jotka ovat tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 6 päivänä elokuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2031/2001⁽³⁾.

⁽²⁾ EYVL L 293, 24.10.1990, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 29/2002 (EYVL L 6, 10.1.2002, s. 3).

⁽³⁾ EYVL L 279, 23.10.2001, s. 1.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Päätös tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotteiden yhdistetyn nimikkeistön koodien ajantasaistamisesta tehdään kerran vuodessa 27 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Päätös ei saa johtaa minkäänlaisiin muutoksiin tässä direktiivissä sovellettavissa vähimmäisverokannoissa tai minkään energiatuotteen tai sähkön lisäämiseen tai poistoon.

3 artikla

Direktiivissä 92/12/ETY olevien viittausten 'kivennäisöljyihin' ja 'valmisteveroon', sikäli kuin sitä sovelletaan kivennäisöljyihin, katsotaan koskevan kaikkia tämän direktiivin 2 artiklassa tarkoitettuja energiatuotteita, sähköä ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kansallisia välillisiä veroja.

4 artikla

1. Verotasot, joita jäsenvaltioiden on sovellettava 2 artiklassa tarkoitettuihin energiatuotteisiin ja sähkөөn, eivät saa olla tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja alempia.

2. Tässä direktiivissä 'verotasolla' tarkoitetaan kaikkia kannettuja välillisiä veroja (arvonlisäveroa lukuun ottamatta), jotka lasketaan suoraan tai välillisesti energiatuotteiden tai sähkön määrästä kulutukseen luovutuksen ajankohtana.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat soveltaa eriytettyjä verokantoja verovalvonnan alaisina seuraavissa tapauksissa, jos ne noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja ja ovat yhteisön oikeuden mukaisia:

- kun eriytyvät verokannat liittyvät suoraan tuotteen laatuun,
- kun eriytyvät verokannat riippuvat sähkön ja lämmitystaroituksiin käytettävien energiatuotteiden määrällisistä kulu-tustasoista,
- seuraavia käyttötarkoituksia varten: paikallinen julkinen henkilöliikenne (taksit mukaan lukien), jätteiden keruu, asevoimat ja julkinen hallinto, vammaiset ja sairasautot,
- 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen energiatuotteiden ja sähkön yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välillä.

6 artikla

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tässä direktiivissä säädetty verotaso koskevat vapautukset tai alennukset joko:

- a) suoraan
- b) eriytetyn verokannan avulla
- tai
- c) palauttamalla koko perityn veron tai osan siitä.

7 artikla

1. Moottoripolttoaineisiin sovellettavat vähimmäisverotasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 2004 ja 1 päivästä tammikuuta 2010 liitteessä I olevan taulukon A mukaisesti.

Viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2012 neuvosto päättää yksimielisesti Euroopan parlamenttia kuultuaan komission kertomuksen ja ehdotuksen perusteella dieselöljyyn sovellettavista vähimmäisverotasosta 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavalle uudelle kaudelle.

2. Jäsenvaltiot voivat tehdä eron ammattitarkoitukseen ja muuhun kuin ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen välillä edellyttäen, että yhteisön vähimmäistasoja noudatetaan ja että ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoöljyn verokanta ei laske 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevan kansallisen verotason alle poiketen siitä, mitä tässä direktiivissä säädetään tätä käyttötarkoitusta koskevista poikkeuksista.

3. 'Ammattitarkoitukseen käytettävällä dieselpolttoöljyllä' tarkoitetaan seuraaviin tarkoituksiin käytettävää dieselöljyä:

- a) tavaroiden kuljetus joko toisen henkilön tai omaan lukuun yksinomaan maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettulla moottoriajoneuvolla tai ajoneuvoyhdistelmällä, jonka suurin sallittu paino kuormattuna on vähintään 7,5 tonnia;
- b) säännöllinen tai satunnainen matkustajien kuljetus moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY⁽¹⁾ määritelmän mukaisella M2- tai M3-luokkaan kuuluvalla moottoriajoneuvolla.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka ottavat käyttöön yksinomaan maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettuja moottoriajoneuvoja tai ajoneuvoyhdistelmiä koskevan tienkäyttömaksujärjestelmän, voivat soveltaa näissä ajoneuvoissa käytettävään dieselöljyyn alennettua verokantaa, joka on alempi kuin 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa oleva kansallinen verotaso, kunhan kokonaisverorasitus pysyy jotakuinkin samana ja edellyttäen, että yhteisön vähimmäistasoja noudatetaan ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa oleva ajoaineena käytettävän dieselöljyn verotaso on vähintään kaksi kertaa niin korkea kuin 1 päivänä tammikuuta 2004 sovellettava vähimmäisverotaso.

8 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 7 artiklassa säädetään, tämän artiklan 2 kohdassa lueteltuihin tarkoituksiin moottoripolttoaineena käytettäviin tuotteisiin sovellettavan verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 2004 liitteessä I olevan taulukon B mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.

2. Tätä artiklaa sovelletaan seuraaviin teollisuus- ja ammatti-tarkoituksiin:

- a) maatalouteen, puutarhaviljelyyn, kalanviljelyyn ja metsänhoitoon;
- b) kiinteästi asennettuihin moottoreihin;
- c) rakennusteollisuudessa, maa- ja vesirakentamisessa sekä julkisissa rakennusurakoissa käytettäviin koneisiin ja laitteisiin;
- d) ajoneuvoihin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi muussa kuin tieliikenteessä tai joiden käyttö pääasiassa tieliikenteessä ei ole sallittua.

9 artikla

1. Lämmityspolttoaineisiin sovellettavan verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 2004 liitteessä I olevan taulukon C mukaisiksi.

2. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2003 saavat soveltaa lämmitysöljyyn tarkistusmaksua, saavat jatkaa 10 euroa 1 000 litralta suuruisen alennetun verokannan soveltamista kyseiseen tuotteeseen. Tämä lupa peruutetaan 1 päivästä tammikuuta 2007, jos neuvosto päättää siitä yksimielisesti komission kertomuksen ja ehdotuksen perusteella todettuaan, että alennettu verokanta on liian alhainen estämään kaupan vääristymisestä jäsenvaltioiden välillä aiheutuvia ongelmia.

10 artikla

1. Sähköön sovellettavat verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 2004 liitteessä I olevan taulukon C mukaisiksi.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja vähimmäisverotasoja korkeampaa verokantaa edellyttäen, että ne noudattavat direktiiviä 92/12/ETY.

11 artikla

1. Tässä direktiivissä 'yrityskäytöllä' tarkoitetaan käyttöä sellaisessa 2 kohdan mukaisesti määritetyssä liiketoimintayksikössä, joka itsenäisesti suorittaa missä tahansa tavaroiden luovutusta ja palvelujen tarjoamista, riippumatta tämän taloudellisen toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta.

Taloudellista toimintaa on kaikki tuottajan, kauppiaan tai palvelujen tarjoajan harjoittama toiminta, myös kaivos- ja maatalous-toiminta sekä vapaiden ammattien harjoittamiseen kuuluva toiminta.

Valtioita, hallinnollisia alueita, kuntia ja muita julkisoikeudellisia yhteisöjä ei niiden viranomaisen ominaisuudessa harjoittaman toiminnan tai suorittamien liiketoimien osalta pidetä liiketoimintayksikköinä. Jos ne harjoittavat tällaista toimintaa tai suorittavat tällaisia liiketoimia, niitä on kuitenkin pidettävä yrityksinä tämän toiminnan tai liiketoiminnan osalta, jos niiden kohtelemisen muina kuin yrityksinä johtaisi huomattavaan kilpailun vääristymiseen.

2. Tässä direktiivissä yritykseksi ei katsota yksikköä, joka on pienempi kuin sellainen yrityksen tai oikeushenkilön osa, joka hallinnollisesti muodostaa itsenäisen liiketoimintayksikön, toisin sanoen omavaraiseen toimintaan kykenevän yksikön.

3. Sekakäytön osalta verotusta sovelletaan kunkin tyyppisen käytön suhteellista osuutta vastaavasti, ellei joko yrityskäyttö tai muu kuin yrityskäyttö on merkityksetöntä, jolloin voidaan katsoa, ettei sitä ole.

4. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa yrityskäyttöön sovellettavan alennetun verotason soveltamisalaa.

12 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa kansalliset verotasonsaa muissa kuin 7 ja 10 artiklassa säädettyissä yksiköissä edellyttäen, että vastaavat verotasot eivät kyseisiin yksikköihin muuntamisen jälkeen ole tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistasoja alempia.

2. Jäljempänä 7, 8 ja 9 artiklassa säädettyjen energiatuotteiden osalta, joiden verotaso perustuu määrään, määrä mitataan 15 celsiusasteen lämpötilassa.

13 artikla

1. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa ei käytetä rahayksikkönä euroa, verotasoihin sovellettava euron arvo kansallisina valuuttoina vahvistetaan kerran vuodessa. Sovellettavat kurssit ovat ne, jotka ovat voimassa lokakuun ensimmäisenä työpäivänä ja jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja niitä on sovellettava seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivästä.

2. Jäsenvaltiot voivat säilyttää ne verotuksen määrät, jotka ovat voimassa 1 kohdassa säädetyn vuosittaisen mukautuksen aikaan, jos näiden euroina ilmoitettujen verotason määrien muuntamisesta kansallisena valuuttana ilmoitettavaksi verotaksoksi aiheutuva verotason nousu on alle viisi prosenttia tai alle viisi euroa, joista huomioon otetaan kulloinkin alhaisempi määrä.

14 artikla

1. Sen lisäksi, mitä direktiivissä 92/12/ETY säädetään veronalaisten tuotteiden vapauttamisesta verosta tiettyjen käyttötarkoitusten perusteella ja sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista, jäsenvaltioiden on vapautettava verosta jäljempänä luetellut tuotteet edellytyksin, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava verovapautuksien oikean ja selkeän soveltamisen varmistamiseksi ja veropetosten, veron kiertämisen tai muiden väärinkäytösten estämiseksi:

- a) energiatuotteet ja sähkö, joita käytetään sähkön tuottamiseen, sekä sähkö, jota käytetään sähköntuotantokäyttöön säilyttämiseen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin ympäristöpoliittisista syistä määrätä näille tuotteille veroja ilman, että niiden tarvitsee noudattaa tässä direktiivissä vahvistettuja vähimmäisverotasoja. Tällöin näiden tuotteiden verotusta ei oteta huomioon 10 artiklassa tarkoitettua vähimmäistason noudattamista laskettaessa.

- b) energiatuotteet, jotka toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineena muussa ilmailussa kuin yksityisessä huvi-ilmailussa.

Tässä direktiivissä 'yksityisellä huvi-ilmailulla' tarkoitetaan ilma-aluksen käyttöä luonnollisen tai oikeushenkilön toimesta sen omistajana, vuokraajana tai sen muulla tavoin käyttöönsä saaneena muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin ja erityisesti muihin tarkoituksiin kuin vastiketta vastaan tai julkisten viranomaisten tarkoituksiin tapahtuviin henkilöiden tai tavaroiden kuljetuksiin taikka palvelujen tarjoamiseen.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän vapautuksen soveltamisen lentopetrolien toimituksiin (CN-koodi 2710 19 21);

- c) energiatuotteet, jotka toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineina laivaliikenteeseen (kalastus mukaan lukien) yhteisön aluevesillä muutoin kuin yksityisillä huvialuksilla, ja aluksilla tuotettavaan sähköön.

Tässä direktiivissä 'yksityisellä huvialuksella' tarkoitetaan alusta, jota luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö käyttää sen omistajana, vuokraajana tai sen muulla tavoin käyttöönsä saaneena muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin ja erityisesti muihin tarkoituksiin kuin vastiketta vastaan tai julkisten viranomaisten tarkoituksiin tapahtuviin matkustajien tai tavaroiden kuljetuksiin taikka palvelujen tarjoamiseen.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa 1 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjen vapautusten soveltamisen kansainväliseen ja yhteisön sisäiseen liikenteeseen. Lisäksi jos jäsenvaltio on tehnyt toisen jäsenvaltion kanssa kahdenvälisen sopimuksen, se voi olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjä vapautuksia. Tällaisissa tapauksissa ne voivat soveltaa tässä direktiivissä säädettyä vähimmäistasoa alemmaa verotaso.

15 artikla

1. Rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista jäsenvaltiot voivat soveltaa verovalvonnassa täydellisiä tai osittaisia verotusta koskevia vapautuksia tai alennuksia:

- a) veronalaisiin tuotteisiin, joita käytetään verovalvonnan alaisissa kokeiluhankkeissa, joiden tarkoituksena on ympäristöystävällisempien tuotteiden tai uusiutuvista luonnonvaroista saatavien polttoaineiden tekninen kehittäminen;
- b) sähköön, jonka lähteenä on:
- aurinko, tuuli, aallot, vuorovesi tai maalämpö,
  - vesi vesivoimaloissa,
  - biomassassa tai biomassasta peräisin olevat tuotteet,
  - hylättyjen hiilikaivosten päästämä metaani,
  - polttokennot;

- c) energiatuotteisiin ja sähköön, joita käytetään lämmön ja sähkön yhteistuotantoon;

- d) lämmön ja sähkön yhteistuotannosta saatavaan sähköön edellyttäen, että kyseiset yhteistuotantolaitokset ovat ympäristöystävällisiä. Jäsenvaltiot voivat soveltaa "ympäristöystävällisen" (tai erittäin tehokkaan) lämmön ja energian yhteistuotannon kansallisia määritelmiä siihen asti, kunnes neuvosto vahvistaa yksimielisesti yhteisen määritelmän komission esittämän kertomuksen ja ehdotuksen perusteella;

- e) energiatuotteisiin ja sähköön, joita käytetään kuljettaessa tavaroita ja matkustajia rautateitse, metrolla, raitiovaunuissa ja johdinautoilla;

- f) energiatuotteisiin, joita toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineena sisävesiväylillä liikennöintiin (kalastus mukaan lukien) lukuun ottamatta yksityisiä huvialuksia, ja aluksilla tuotettavaan sähköön;

- g) maakaasuun jäsenvaltioissa, joissa maakaasun osuus energian loppukulutuksessa oli alle 15 prosenttia vuonna 2000.

Täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia voidaan soveltaa korkeintaan kymmenen vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta tai kunnes maakaasun kansallinen osuus energian loppukulutuksesta nousee 25 prosenttiin riippuen siitä, kumpi peruste toteutuu aiemmin. Maakaasun kansallisen osuuden noustessa 20 prosenttiin energian loppukulutuksesta kyseisten jäsenvaltioiden on kuitenkin sovellettava tiukan positiivista verotaso, jonka on noustava vuosittain, jotta päästäisiin ainakin vähimmäisverokantaan edellä tarkoitettun määräajan lopussa;

Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia maakaasuun erikseen Pohjois-Irlannin osalta.

- h) kotitalouksien ja/tai asianomaisten jäsenvaltioiden hyväntekeväisyysjärjestöiksi tunnustamien järjestöjen käyttämään sähköön, maakaasuun, hiileen ja kiinteisiin polttoaineisiin. Kyseisten hyväntekeväisyysjärjestöjen osalta jäsenvaltiot voivat rajoittaa vapautuksen tai alennuksen koskemaan käyttöä muuhun kuin yritystoimintaan. Sekakäytön osalta verotusta sovelletaan kunkin tyyppisen käytön suhteellista osuutta vastaavasti. Jos käyttö on merkityksetöntä, voidaan katsoa, ettei sitä ole;

- i) polttoaineena käytettävään maakaasuun ja nestekaasuun;

- j) ilma- ja vesialuksia valmistettaessa, asennettaessa, kokeilitaessa ja huollettaessa käytettäviin moottoripolttoaineisiin;

- k) liikennöintikelpoisten vesistöjen ja satamien ruoppauksessa käytettäviin moottoripolttoaineisiin;

- l) CN-koodiin 2705 kuuluviin tuotteisiin, joita käytetään lämmitykseen.

2. Jäsenvaltiot voivat myös palauttaa tuottajalle 1 kohdan b alakohdassa eritellyistä tuotteista tuotetusta sähköstä kuluttajan maksaman veron määrän kokonaan tai osittain.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa nollaverotusta maataloudessa, puutarhaviljelyssä, kalanviljelyssä ja metsänhoidossa käytettäviin energiatuotteisiin ja sähköön.

Neuvosto tarkastelee komission ehdotuksen pohjalta ennen 1 päivää tammikuuta 2008, voidaanko nollaverotuksen soveltamisesta luopua.

16 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa verovapautta tai alennettua verokantaa verovalvonnassa 2 artiklassa tarkoitettuihin veronalaisiin tuotteisiin, jotka koostuvat yhdestä tai useammasta seuraavista tuotteista tai sisältävät niitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 kohdan soveltamista:

- CN-koodeihin 1507—1518 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodeihin 3824 90 55 ja 3824 90 80—3824 90 99 kuuluvat tuotteet biomassasta tuotettujen ainesosiensa osalta,
- CN-koodeihin 2207 20 00 ja 2905 11 00 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja,
- biomassasta peräisin olevat tuotteet, mukaan lukien CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluvat tuotteet.

Jäsenvaltiot saavat myös soveltaa verovalvonnassa alennettua verokantaa 2 artiklassa tarkoitettuihin veronalaisiin tuotteisiin, jotka sisältävät vettä (CN-koodit 2201 ja 2851 00 10).

'Biomassalla' tarkoitetaan maataloudesta (kasvi- ja eläinperäiset aineet mukaan lukien), metsätaloudesta ja niihin liittyviltä tuotannonaloilta peräisin olevien tuotteiden, jätteiden ja tähteiden biohajoavaa osaa sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn alennettujen verokannan soveltamisesta johtuva verovapaus tai verokannan alennus ei saa olla määrältään suurempi kuin veron määrä, joka kannettaisiin kyseisen alennuksen soveltamisalaan kuuluvien 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden sisältämästä määrästä.

Jäsenvaltioiden 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista koostuviin tai niitä sisältäviin tuotteisiin soveltamat verotasot saavat olla 4 artiklassa vahvistettuja vähimmäistasoja alemmat.

3. Jäsenvaltioiden soveltamaa verovapautta tai alennettua verokantaa mukautetaan ottaen huomioon raaka-aineiden hintojen muutokset, jotta kyseiset alennukset eivät olisi tarpeettoman suuria 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotannosta aiheutuviin lisäkustannuksiin nähden.

4. Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2003 soveltaa verovapautta tai jatkaa verovapauden soveltamista sellaisiin tuotteisiin, jotka koostuvat pelkästään tai melkein pelkästään 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille tuotteille säädetty verovapaus tai verokannan alennus voidaan myöntää monivuotisen ohjelman mukaisesti luvalla, jonka toimivaltainen viranomainen antaa taloudelliselle toimijalle useammaksi kuin yhdeksi kalenterivuodeksi. Vapautusta tai alennusta ei voida myöntää pidemmäksi ajanjaksoksi kuin kuudeksi peräkkäiseksi vuodeksi. Ajanjakso voidaan tarvittaessa uusia.

Jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luvan monivuotiseen ohjelmaan ennen 31 päivää joulukuuta 2012, jäsenvaltiot saavat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua vapautusta tai alennusta 31 päivän joulukuuta 2012 jälkeen monivuotisen ohjelman loppuun asti. Ajanjaksoa ei voida tarvittaessa uusia.

6. Jos jäsenvaltioiden on yhteisön oikeuden perusteella noudatettava oikeudellisesti sitovia velvoitteita siten, että niiden on asetettava omille markkinoilleen vähimmäisosuus 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista, 1—5 kohdan soveltaminen päättyy päivänä, josta alkaen jäsenvaltioiden on noudatettava kyseisiä velvoitteita.

7. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä ja tämän jälkeen kahdentoista kuukauden välein luettelo tämän artiklan mukaisesti sovellettavista veronalennuksista ja verovapautuksista.

8. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 neuvostolle kertomuksen tämän artiklan mukaisesti myönnettujen alennusten verotukseen, talouteen, maatalouteen, energiaan, teollisuuteen ja ympäristöön liittyvistä näkökohdista.

17 artikla

1. Edellyttäen, että tässä direktiivissä säädettyjä verotuksen vähimmäistasoja noudatetaan keskimäärin kunkin yrityksen osalta, jäsenvaltiot voivat soveltaa verohuojennuksia lämmitykseen sekä 8 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti tarkoituksiin käytettäviin energiatuotteisiin sekä sähköön seuraavissa tapauksissa:

a) energiaintensiivisen yrityksen hyväksi

'Energiaa vaativalla yrityksellä' tarkoitetaan 11 artiklassa tarkoitettua liiketoimintayksikköä, jossa energiatuotteiden ja sähkön ostot ovat vähintään 3,0 prosenttia tuotantoarvosta tai kannettava kansallinen energiavero on vähintään 0,5 prosenttia jalostusarvosta. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän määritelmän rajoissa muita tiukempia perusteita, esimerkiksi myynnin arvoa, tuotantoprosessia ja alaa koskevia määritelmiä.

'Energiatuotteiden ja sähkön ostoilla' tarkoitetaan yrityksessä ostetun tai siinä tuotetun energian tosiasiallisia kustannuksia. Niihin kuuluvat ainoastaan sähkö, lämpö ja lämmitykseen tai 8 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisiin tarkoituksiin käytettävät energiatuotteet. Kaikki verot kuuluvat näihin kustannuksiin lukuun ottamatta vähennyskelpoista arvonlisäveroa.

'Tuotantoarvolla' tarkoitetaan liikevaihtoa, mukaan lukien tuotteen hintaan suoraan liittyvät tuet, johon lisätään tai josta vähennetään muutokset lopullisten tuotteiden varastoissa, meneillään olevissa töissä sekä jälleennyttäväksi ostetuissa tavaroissa ja palveluissa, mistä vähennetään jälleennyttävien tavaroiden ja palvelujen hankintakustannukset.

'Jalostusarvolla' tarkoitetaan viennin sisältävää arvonlisäverollista kokonaisliikevaihtoa, josta vähennetään tuonnin sisältävät arvonlisäverolliset kokonaisostot.

Jäsenvaltioille, jotka soveltavat nykyisin sellaisia kansallisia energiaverojärjestelmiä, joissa energiavaltaiset yritykset määrittellään muiden perusteiden mukaisesti kuin energiakustannukset verrattuna tuotantoarvoon ja kannettava kansallinen energiavero verrattuna lisäarvoon, myönnetään a alakohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn määritelmään mukautumista varten siirtymäaika enintään 1 päivään tammikuuta 2007 asti;

b) kun yritysten tai yritysten yhteenliittymien kanssa tehdään sopimuksia tai kun sovelletaan päästöoikeusjärjestelmiä tai vastaavia järjestelyjä, jos niiden tarkoituksena on ympäristönsuojelutavoitteiden saavuttaminen tai energiatehokkuuden parantaminen.

2. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa nollaverotusta 2 artiklassa tarkoitettuihin energiatuotteisiin ja sähköön, kun niitä käytetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa energiaintensiivisessä yrityksessä.

3. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa enintään 50 prosenttia tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistasoja alemmaa verokantaa 2 artiklassa tarkoitettuihin energiatuotteisiin ja sähköön, kun niitä käytetään 11 artiklassa tarkoitetuissa liiketoimintayksiköissä, jotka eivät ole energiaintensiivisiä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista mahdollisuuksista hyötyvien yritysten on tehtävä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti sopimuksia, osallistuttava päästöoikeusjärjestelmiin tai tehtävä vastaavia järjestelyjä. Sopimusten, osallistumisen päästöoikeusjärjestelmiin tai vastaavien järjestelyjen on johdettava ympäristötavoitteiden saavuttamiseen tai parempaan energiatehokkuuteen, jotka jotakuinkin vastaavat sitä, mikä olisi saavutettu, jos olisi noudatettu standardoituja yhteisön vähimmäisverokantoja.

18 artikla

1. Poikkeuksena tämän direktiivin säännöksiin jäsenvaltiot valtuutetaan soveltamaan edelleen tämän direktiivin liitteessä II tarkoitettuja verotason alennuksia ja vapautuksia.

Tämän valtuutuksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006 tai liitteessä II mainittavana päivänä, jollei sitä ennen komission ehdotuksen pohjalta tehtävästä neuvoston tarkistuksesta muuta johdu.

2. Poiketen siitä, mitä 3—12 kohdassa säädetään, ja etenkin hintojen epävakauden välttämiseksi jäsenvaltioille, joilla on erityisiä vaikeuksia uusien verotuksen vähimmäistasojen soveltamisessa, myönnetään 1 päivään tammikuuta 2007 saakka kestävä siirtymäaika edellyttäen, että tästä ei aiheudu merkittävää kilpailun vääristymistä.

3. Espanjan kuningaskunnalle voidaan myöntää siirtymäaika 1 päivään tammikuuta 2007, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäaika 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 1 päivään tammikuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen erityistä alennettua verokantaa voidaan soveltaa 1 päivään tammikuuta 2012 saakka myös takseihin. Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta se voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna ammattikäytön määritelmässä.

4. Itävallan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäaika 1 päivään tammikuuta 2007, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäaika 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene.

5. Belgian kuningaskunnalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2007, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene.

6. Luxemburgin suurherttuakunnalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene.

7. Portugalin tasavalta voi soveltaa Azoreilla ja Madeiralla energiatuotteisiin ja sähköön tässä direktiivissä säädettyjä verotuksen vähimmäistasoja alempia verotasoja kompensoidakseen näiden alueiden saaristoasemasta ja hajanaisesta asutuksesta johtuvat kuljetuskustannukset.

Portugalın tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 272 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Ammattitarkoitukseen

käytettävän dieselpolttoaineen eriytettyä verokantaa voidaan soveltaa 1 päivään tammikuuta 2012 saakka myös takseihin. Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta se voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna ammattikäytön määritelmässä.

Portugalın tasavalta voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia vapautuksia sähkön verotason osalta 1 päivään tammikuuta 2010.

8. Kreikan tasavalta voi soveltaa verotasoa, joka on 1 000 litraa kohti enintään 22 euroa tässä direktiivissä säädettyä vähimmäisverokantaa alhaisempi, dieselpolttoaineeseen ja bensiiniin, jota kulutetaan Lesbosin, Khiosin, Samosin, Dodekanesian ja Kykladien alueilla sekä seuraavilla Egeanmeren saarilla: Thasos, Pohjois-Sporadit, Samothrake ja Skyros.

Kreikan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi muuttaa nykyisen sähkön tuotantoon perustuvan verotusjärjestelmänsä sähkön kulutuksen verotukseen perustuvaksi järjestelmäksi ja saavuttaa uudet verotuksen vähimmäistasot bensiinin osalta.

Kreikan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle vähimmäistasolle, joka on 302 euroa 1 000 litralta, ja 1 päivään tammikuuta 2012 saavuttaakseen 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 264 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi myös 1 päivästä tammikuuta 2010 1 päivään tammikuuta 2012 saakka soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen eriytettyä verokantaa voidaan soveltaa 1 päivään tammikuuta 2012 saakka myös takseihin. Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta se voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna ammattikäytön määritelmässä.

9. Irlanti voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia sähkön verotason osalta 1 päivään tammikuuta 2008.

10. Ranskan tasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2009 saakka täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia valtion, hallinnollisten alueiden, kuntien ja muiden julkisoikeudellisten yhteisöjen viranomaisen ominaisuudessa harjoittamaan toimintaan tai suorittamiin liiketoimiin käyttämien energiatuotteiden ja sähkön verotason osalta.

Ranskan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi muuttaa nykyisen sähkön verotusjärjestelmänsä tämän direktiivin säännösten mukaiseksi. Tänä aikana on otettava huomioon nykyisen sähkön verotusjärjestelmän yleinen keskimääräinen taso arvioitaessa tässä direktiivissä säädettyjen valmisteverojen vähimmäismäärien noudattamista.

11. Italian tasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitetyn ammattikäytön määritelmässä.

12. Saksan liittotasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka 12 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitetyn ammattikäytön määritelmässä.

13. Alankomaiden kuningaskunta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka 12 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitetyn ammattikäytön määritelmässä.

14. Jäsenvaltioiden on vahvistettujen siirtymäkausien kuluessa asteittain kurottava umpeen käyttämiensä verotasojen ja uusien vähimmäisverotasojen välinen ero. Kun kansallisen verotason ja vähimmäistason välinen ero ei ylitä kolmea prosenttia kyseisestä vähimmäistasosta, asianomainen jäsenvaltio voi kuitenkin mukauttaa kansallisen tasonsa vasta siirtymäkauden lopussa.

19 artikla

1. Edellisissä artikloissa, erityisesti 5, 15 ja 17 artiklassa esitettyjen säännösten lisäksi neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön tällaisen toimenpiteen, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja toimitettava sille kaikki merkitykselliset ja tarpeelliset tiedot.

Komissio tarkastelee pyyntöä ottaen huomioon muun muassa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan, tarpeen varmistaa tasapuolinen kilpailu sekä yhteisön terveys-, ympäristönsuojelu-, energia- ja liikennepoliittikan.

Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on saanut kaikki merkitykselliset ja tarpeelliset tiedot, komissio joko ehdottaa, että neuvosto antaisi luvan toteuttaa kyseisen toimenpiteen, tai vaihtoehtoisesti perustelee neuvostolle, miksi se ei ole ehdottanut kyseistä toimenpidettä koskevaa lupaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut luvat myönnetään enintään kuuden vuoden määräajaksi, joka voidaan uusia 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. Jos komissio katsoo, että 1 kohdassa tarkoitettuja vapautuksia tai alennuksia ei voida enää jatkaa erityisesti tasapuolisen kilpailun tai sisämarkkinoiden toiminnan vääristymisen vuoksi tai yhteisön terveys-, ympäristönsuojelu-, energia- ja liikennepoliittikan vuoksi, se esittää aiheelliset ehdotukset neuvostolle. Neuvosto päättää näistä ehdotuksista yksimielisesti.

20 artikla

1. Direktiivin 92/12/ETY valvonta- ja liikkumissäännöksiä sovelletaan ainoastaan seuraaviin energiatuotteisiin:

- a) CN-koodeihin 1507—1518 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,
- b) CN-koodeihin 2707 10, 2707 20, 2707 30 ja 2707 50 kuuluvat tuotteet,
- c) CN-koodeihin 2710 11—2710 19 69 kuuluvat tuotteet. CN-koodeihin 2710 11 21, 2710 11 25 ja 2710 19 29 kuuluvien tuotteiden osalta valvonta- ja liikkumissäännöksiä sovelletaan kuitenkin ainoastaan kaupallisessa tarkoituksessa liikkuvaan irtotavaraan,
- d) CN-koodiin 2711 (lukuun ottamatta koodeja 2711 11, 2711 21 ja 2711 29) kuuluvat tuotteet,
- e) CN-koodiin 2901 10 kuuluvat tuotteet,
- f) CN-koodeihin 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 ja 2902 44 kuuluvat tuotteet,
- g) CN-koodiin 2905 11 00 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,
- h) CN-koodiin 3824 90 99 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina.

2. Jos jäsenvaltio havaitsee, että muita kuin 1 kohdassa lueteltuja energiatuotteita tarkoitetaan käytettäväksi tai myydään taikka käytetään lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena tai ne antavat muutoin aihetta veropetoksiin, veron kiertämiseen tai väärinkäyttöksiin, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle. Tätä säännöstä sovelletaan myös sähköön. Komission on toimitettava tiedonanto muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta. Tämän jälkeen tehdään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyn mukaisesti päätös siitä, onko kyseisiin tuotteisiin sovellettava direktiivin 92/12/ETY valvonta- ja liikkumissäännöksiä.

3. Jäsenvaltiot voivat kahdenvälisen sopimusten mukaisesti luopua joistakin tai kaikista direktiivissä 92/12/ETY säädetyistä valvontatoimenpiteistä joidenkin tai kaikkien 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, jos ne eivät kuulu tämän direktiivin 7—9 artiklan soveltamisalaan. Tällaiset järjestelyt eivät vaikuta niihin jäsenvaltioihin, jotka eivät ole sopimuspuolia. Kaikista tällaisista kahdenvälisistä järjestelyistä on ilmoitettava komissiolle, joka antaa niistä tiedon muille jäsenvaltioille.

21 artikla

1. Sen lisäksi, mitä verotettavan tapahtuman määritelmän sisältävissä yleisissä säännöksissä ja direktiivissä 92/12/ETY olevissa maksamista koskeissa säännöksissä säädetään, energiatuotteiden veron määrä on kannettava myös jonkin tämän direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen verotettavan tapahtuman toteutuessa.

2. Direktiivin 92/12/ETY 4 artiklan c kohdassa ja 5 artiklan 1 kohdassa olevan käsitteen 'tuottaminen' katsotaan tässä direktiivissä käsittävän tarvittaessa myös uuttamisen.

3. Energiatuotteiden kulutusta energiatuotteita tuottavan laitoksen alueella ei pidetä verotettavana tapahtumana, jos kulutus muodostuu kyseisen laitoksen alueella tuotetuista energiatuotteista. Jäsenvaltiot voivat myös katsoa, etteivät muualla kuin tällaisen laitoksen alueella tuotetun sähkön ja muiden energiatuotteiden kulutus ja energiatuotteiden ja sähkön kulutus sähköntuotantoon käytettäviä polttoaineita tuottavan laitoksen alueella ole verotettavia tapahtumia. Jos tämä kulutus kuitenkin tapahtuu muussa tarkoituksessa kuin energiatuotteiden tuottamiseksi ja erityisesti ajoneuvojen käyttämiseksi, sitä on pidettävä verotettavana tapahtumana.

4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että energiatuotteista ja sähköstä on kannettava veroa, jos todetaan, että niiden käyttö ei täytä tai on lakannut täyttämästä jotakin kansallisissa säännöksissä alennetun veron määrän tai verovapautuksen soveltamiseksi vahvistetuista loppukäyttöön liittyvistä edellytyksistä.

5. Sovelletaessa direktiivin 92/12/ETY 5 ja 6 artiklaa sähkö ja maakaasu ovat verotettavia tuotteita, ja verosaatava syntyy jakelijan tai jälleenjakelijan toimittaessa tuotteen. Kun tuote toimitetaan kulutettavaksi muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, jonne jakelija tai jälleenjakelija on sijoittautunut, toimitusjäsenvaltion vero peritään siltä yritykseltä, jonka on oltava rekisteröity toimitusjäsenvaltiossa. Vero määrätään ja kannetaan kaikissa tapauksissa kunkin jäsenvaltion säätämien menettelyjen mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on oikeus määritellä verotettava tapahtuma siinä tapauksessa, että niiden ja muiden jäsenvaltioiden välillä ei ole toisiinsa yhdistettyjä kaasuputkia.

Yksikköä, joka tuottaa sähköä omaan käyttöönsä, pidetään jakelijana. Poiketen siitä, mitä 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää tällaisille pienille sähköntuottajille verovapautuksen edellyttäen, että ne verottavat kyseisen sähkön tuottamiseen käytettyjä energiatuotteita.

Sovelletaessa direktiivin 92/12/ETY 5 ja 6 artiklaa kivihiili, koksi ja ruskohiili ovat verotettavia tuotteita, ja verosaatava syntyy toimivaltaisten viranomaisten tähän tarkoitukseen rekisteröimien yritysten toimittaessa tuotteen. Näiden viranomaisten luvalla tuottaja, myyjä, maahantuoja tai maksuasiamies voi

hoitaa rekisteröidyn yrityksen asemasta yritykselle määrättyjä verovelvoitteita. Vero määrätään ja kannetaan kunkin jäsenvaltion säätämien menettelyjen mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden ei tarvitse käsitellä 'energiatuotteiden tuotantona':

- a) toimia, joiden aikana syntyy satunnaisesti pieniä määriä energiatuotteita;
- b) toimia, joilla energiatuotteen käyttäjä tekee mahdolliseksi tuotteen käytön uudelleen omassa yrityksessään sillä edellytyksellä, että tällaisesta tuotteesta jo maksettu vero ei ole pienempi kuin se vero, joka olisi maksettava, jos uudelleen käytetty energiatuote olisi taas veronalainen.
- c) toimia, joissa energiatuotteita sekoitetaan muihin energiatuotteisiin tai muihin aineisiin tuotantolaitoksen tai verotoman varaston ulkopuolella, sillä edellytyksellä, että:
  - i) vero aineosista on maksettu aikaisemmin, ja
  - ii) maksettu määrä ei ole pienempi kuin sekoituksesta kannettavan veron määrä.

Edellä i alakohdassa olevaa ehtoa ei sovelleta, jos sekoitus on vapautettu veroista erityiskäytön vuoksi.

22 artikla

Jos verokantoja muutetaan, kulutukseen luovutettuihin energiatuote-eriin voidaan soveltaa verojen korotuksia tai alennuksia.

23 artikla

Jäsenvaltiot voivat palauttaa sellaisista energiatuotteista jo maksetun veron, jotka ovat saastuneet tai vahingossa sekoittuneet ja jotka on lähetetty takaisin verovapaaseen varastoon uutta käyttöä varten.

24 artikla

1. Jossakin jäsenvaltiossa kulutukseen luovutettuja, hyötyajoneuvojen tavanomaisissa polttoainesäiliöissä olevia energiatuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi näiden ajoneuvojen polttoaineena, sekä erityiskäyttöön tarkoitetuissa konteissa olevia energiatuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi kuljetuksen aikana niiden järjestelmien toimintaan, joilla nämä kontit on varustettu, ei veroteta missään muussa jäsenvaltiossa.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

'tavanomaisille polttoainesäiliöillä':

- valmistajan kaikkiin kyseisen moottoriajoneuvon tyyppisiin moottoriajoneuvoihin pysyvästi kiinnittämää säiliötä, jonka pysyvän kiinnityksen ansiosta polttoainetta voidaan käyttää suoraan sekä voimanlähteenä että tarvittaessa kuljetuksen aikana jäähdytys- ja muiden järjestelmien käyttämiseksi. Tavanomaisia polttoainesäiliöitä ovat myös kaasusäiliöt, jotka on kiinnitetty moottoriajoneuvoihin, jotka käyttävät suoraan kaasua polttoaineena, sekä säiliöitä, jotka on kiinnitetty muihin järjestelmiin, joilla ajoneuvo voidaan varustaa.

— valmistajan kaikkiin kyseisen kontin tyyppisiin kontteihin pysyvästi kiinnittämää säiliötä, jonka pysyvän kiinnityksen ansiosta polttoainetta voidaan käyttää suoraan kuljetuksen aikana niiden jäähdytys- ja muiden järjestelmien käyttämiseksi, joilla erityiskäyttöön tarkoitettu kontti on varustettu.

'Erityiskäyttöön tarkoitetuilla konteilla' tarkoitetaan kontteja, jotka on varustettu erityisesti jäähdytys-, hapetus-, lämmön-eristys- tai muita järjestelmiä varten mukautetuilla laitteilla.

25 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto 2 artiklassa lueteltuihin tuotteisiin soveltamistaan verotasoista kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta ja aina, kun kansallisia lakeja on muutettu.

2. Kun jäsenvaltioiden soveltamat verotasot ilmoitetaan muissa mittayksiköissä kuin kunkin tuotteen osalta 7—10 artiklassa tarkoitetuissa, jäsenvaltioiden on ilmoitettava myös vastaavat verotasot kyseisiin yksiköihin muuntamisen jälkeen.

26 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 5 artiklan, 14 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan ja 17 artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä.

2. Sellaiset tässä direktiivissä tarkoitetut toimenpiteet kuin verovapautukset ja veronalennukset, verojen eriyttäminen ja veronpalautukset voivat olla valtion tukea, ja siitä on niissä tapauksissa ilmoitettava komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Komissiolle tämän direktiivin perusteella tehdyt tiedonannot eivät vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukainen velvollisuus ilmoittaa komissiolle 5 artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä ei vapauta jäsenvaltioita direktiivin 83/189/ETY mukaisesta tietojenantovelvollisuudesta.

27 artikla

1. Komissiota avustaa direktiivin 92/12/ETY 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valmisteverokomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

28 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2004 lukuun ottamatta 16 artiklassa ja 18 artiklan 1 kohdassa olevia säännöksiä, joita jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 päivästä tammikuuta 2003.

3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

29 artikla

Neuvosto tarkastelee komission kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksen pohjalta määräajoin tässä direktiivissä säädettyjä verovapautuksia ja veronalennuksia sekä verotuksen vähimmäistasoja ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yksimielisesti Euroopan parlamenttia kuultuaan. Komission kertomuksessa ja neuvoston tarkastelussa otetaan huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, verotuksen vähimmäistasojen todellinen arvo ja perustamissopimuksen laajemmat tavoitteet.

30 artikla

Poiketen siitä, mitä 28 artiklan 2 kohdassa säädetään, direktiivit 92/81/ETY ja 92/82/ETY kumotaan 31 päivästä joulukuuta 2003.

31 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

32 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä lokakuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. MATTEOLI

LIIITE I

Taulukko A — Moottoripolttoaineisiin sovellettavat verotuksen vähimmäistasot

	1 päivä tammikuuta 2004	1 päivä tammikuuta 2010
Lyijypitoinen bensiini (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 11 31, 2710 11 51 ja 2710 11 59	421	421
Lyijytön bensiini (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 ja 2710 11 49	359	359
Kaasuöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 41—2710 19 49	302	330
Lentopetroli (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 21 ja 2710 19 25	302	330
Nestekaasu (euroa 1 000 kilolta) CN-koodit 2711 12 11—2711 19 00	125	125
Maakaasu (euroa gigajoulelta, bruttolämpöarvo) CN-koodit 2711 11 00 ja 2711 21 00	2,6	2,6

Taulukko B — 8 artiklan 2 kohdassa määritettyjä tarkoituksia varten käytettäviin moottoripolttoaineisiin sovellettavat verotuksen vähimmäistasot

Kaasuöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 41—2710 19 49	21
Lentopetroli (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 21 ja 2710 19 25	21
Nestekaasu (euroa 1 000 kilolta) CN-koodit 2711 12 11—2711 19 00	41
Maakaasu (euroa gigajoulelta, bruttolämpöarvo) CN-koodit 2711 11 00 ja 2711 21 00	0,3

Taulukko C — Lämmityspolttoaineisiin ja sähköön sovellettavat verotuksen vähimmäistasot

	Yrityskäyttö	Muu kuin yrityskäyttö
Kaasuöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 41—2710 19 49	21	21
Raskas polttoöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 61—2710 19 69	15	15
Lentopetroli (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 21 ja 2710 19 25	0	0
Nestekaasu (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2711 12 11—2711 19 00	0	0
Maakaasu (euroa gigajoulelta, bruttolämpöarvo) CN-koodit 2711 11 00 ja 2711 21 00	0,15	0,3
Hiili ja koksi (euroa gigajoulelta) CN-koodit 2701, 2702 ja 2704	0,15	0,3
Sähkö (euroa megawatti-tunnilta) CN-koodit 2716	0,5	1,0

LIITE II

18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut veronalennukset ja verovapautukset

1. BELGIA:

- Nestekaasu, maakaasu ja metaani;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaliikenne;
- Huvialusten yksityiskäyttö;
- Raskaan polttoöljyn valmisteveron alentaminen ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Tämän alennuksen on liityttävä selvästi rikkipitoisuuteen, ja alennettu vero ei missään tapauksessa saa olla pienempi kuin 6,5 euroa tonnia kohti;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jätteen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista;
- Eriytetty valmisteverokanta vähärikkisen (enintään 50 ppm) ja vähäaromaattisen (35 %) lyijyttömän bensiinin osalta;
- Eriytetty valmisteverokanta moottoripolttoaineena käytettävän vähärikkisen (enintään 50 ppm) dieselöljyn osalta.

2. TANSKA:

- Eriytetty valmisteverokanta helmikuun 1 päivästä 2002 tammikuun 31 päivään 2008 paljon energiaa kuluttavien yritysten lämmityksessä ja kuumaa vettä tuottamisessa käyttämään raskaaseen polttoöljyyn ja lämmitysöljyyn. Lupa annetaan valmisteveron eriytykseen 0,0095 euron enimmäismäärältä kilogrammaa kohti raskaan polttoöljyn osalta ja 0,008 euron enimmäismäärältä litraa kohti lämmitysöljyn osalta. Valmisteveron alennusten on noudatettava tämän direktiivin velvoitteita ja erityisesti siinä tarkoitettuja vähimmäismääriä.
- Dieselpolttoaineen valmisteveron alennukset ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi, jos tällaiset veron huojennukset liittyvät vahvistettuihin teknisiin ominaisuuksiin, mukaan lukien tiheys, rikkipitoisuus, tisluspiste ja setaani-indeksi, ja jos tällaiset veromäärät ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Eriytettyjen valmisteverokantojen soveltaminen höyryjen talteenottojärjestelmällä varustetuilta huoltoasemilta myytyyn bensiiniin ja muilta huoltoasemilta myytyyn bensiiniin, jos eriytyvät kannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Bensiinin eriytyvät valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti direktiivin 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Kaasuöljyn eriytyvät valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti direktiivin 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Valmisteveron osittaiset palautukset kaupalliselle sektorille edellyttäen, että nämä verot ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia ja että maksetun mutta palauttamatta jätettävän veron määrä vastaa kaikissa tapauksissa vähintään yhteisön lainsäädännön mukaisia kivennäisöljyjen valmisteverojen tai valvontamaksujen vähimmäismääriä;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaliikenne;
- Alennettu valmisteveron, enintään 0,03 Tanskan kruunua bensiinilitraa kohti, soveltaminen metyyli-tert-butyylietterin (MTBE) pohjaveteen pääsyn estämiseksi laaditut tiukemmat laite- ja käyttövaatimukset täyttäviltä huoltoasemilta myytyyn bensiiniin edellyttäen, että eriytyvät kannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset.

3. SAKSA:

- Eriytetty valmisteverokanta tammikuun 1 päivästä 2003 joulukuun 31 päivään 2005 polttoaineisiin, joiden rikkipitoisuus on enintään 10 ppm;
- Jätteinä syntyvien hiilivetykaasujen käyttö lämmityspolttoaineena;

- Paikallisessa julkisessa henkilöliikenteessä polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen eriytetty valmisteverokanta, jos se on direktiivissä 92/82/ETY säädettyjen velvoitteiden mukainen;
- Analyyseihin, tuotantokokeisiin tai muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävät kivennäisöljynäytteet;
- Tuotantoteollisuuden käyttämien lämmityspolttoaineiden eriytetty valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

4. KREIKKA:

- Käyttö kansallisissa asevoimissa;
- Pääministerin viraston ja kansallisten poliisivoimien virka-ajoneuvoissa käytettäväksi tarkoitettujen polttoaineiden vapautus kivennäisöljyjen valmisteverosta;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Lyijyttömän bensiinin eriytetty valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Teollisiin tarkoituksiin käytettävä nestekaasu ja metaani.

5. ESPANJA:

- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvoissa polttoaineena käytettävä nestekaasu;
- Takseissa polttoaineena käytettävä nestekaasu;
- Lyijyttömän bensiinin eriytetty valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

6. RANSKA:

- 1 päivään tammikuuta 2005 hyötyajoneuvoissa käytettävän dieselöljyn eriytetty verokanta, joka on vähintään 380 euroa 1 000 litralta 1 päivästä maaliskuuta 2003 alkaen;
- Tietty väestön vähenemisestä kärsivien alueiden tukemiseen tarkoitettut toimintaohjelmat;
- Kulutus Korsikan saarella edellyttäen, että alennetut verokannat vastaavat kaikissa tapauksissa vähintään yhteisön lainsäädännön mukaisia kivennäisöljyjen valmisteverojen vähimmäismääriä;
- Uuden polttoaineen, joka koostuu pinta-aktiivisilla aineilla stabiloidusta vedestä ja pakkasnesteen sekä dieselöljyn emulsiosta, eriytetty valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Lyijyttömän korkeakoktaanisen polttoaineen, joka sisältää venttiilien kulumista estävää kaliumpohjaista lisäainetta (tai jotain muuta lisäainetta, jolla polttoaineesta saadaan vastaavanlaatuista), eriytetty valmisteverokannat;
- Takseissa käytettävät polttoaineet vuotuisen kiintiön rajoissa;
- Julkisessa liikenteessä polttoaineena käytettävän kaasun vapauttaminen valmisteverosta vuotuisen kiintiön rajoissa;
- Kaasukäyttöisten jäteautojen moottoripolttoaineena käytettävän kaasun vapauttaminen valmisteverosta;
- Raskaan polttoöljyn verokannan alennus ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Tämän alennuksen on liityttävä selvästi rikkipitoisuuteen, ja raskaan polttoöljyn valmisteverokannan on vastattava yhteisön lainsäädännössä säädettyä raskaan polttoöljyn vähimmäisverokantaa;
- Gardannen alueella alumiinin tuotannossa käytettävän raskaan polttoöljyn vapauttaminen valmisteverosta;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaliikenne;
- Korsikan satamista yksityisille huvialuksille toimitettu bensiini;

- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jätteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot 31 päivään joulukuuta 2005
- Lupia myönnetään eriytetyn valmisteverokannan soveltamiseksi polttoaineena käytettäviin bensiiniin ja maatalousperäisestä alkoholista valmistettujen etyylialkoholijohdannaisien (EAJ) seoksiin ja eriytetyn valmisteverokannan soveltamiseksi polttoaineena käytettäviin kaasuöljyn ja kasvisöljyjen metyyliesterien (KME) seoksiin. Alennettua valmisteverokantaa voivat soveltaa vain sellaiset tämän direktiivin mukaisesti polttoaineina käytettävien kasvisöljyjen metyyliesteri- ja etyylialkoholijohdannaisseoksia valmistavat biopolttoaineiden tuotantolaitokset, joille Ranskan viranomaiset myöntävät luvan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Lupa on voimassa enintään kuusi vuotta myöntämispäivästä. Luvassa määriteltyä veronalennusta voidaan soveltaa 31 päivän joulukuuta 2003 jälkeen luvan päättymispäivään asti. Myönnettävät valmisteverojen alennukset voivat olla enintään 35,06 euroa hehtolitralla tai 396,64 euroa tonnilta kasvisöljyjen metyyliestereille ja 50,23 euroa hehtolitralla tai 297,35 euroa tonnilta etyylialkoholijohdannaisille, joita käytetään mainituissa seoksissa. Valmisteverojen alennuksia on muutettava raaka-aineiden hinnannuutosten mukaisesti varmistamalla, etteivät alennukset ole suurempia kuin biopolttoaineiden valmistuksesta aiheutuvat lisäkulut. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1997. Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2003.
- Lupia myönnetään eriytetyn valmisteverokannan soveltamiseksi polttoaineena käytettäviin kotimaisen polttoöljyn ja kasvisöljyjen metyyliesterien seoksiin. Jotta tämän direktiivin mukaisesti polttoaineina käytettäviä kasvisöljyjen metyyliesteriseoksia valmistavat biopolttoaineiden tuotantolaitokset voivat soveltaa alennettua valmisteverokantaa, Ranskan viranomaisten on annettava niille lupa 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä. Luvat ovat voimassa enintään kuusi vuotta myöntämispäivästä. Luvassa määriteltyä veronalennusta voidaan soveltaa 31 päivän joulukuuta 2003 jälkeen luvan päättymispäivään asti, eikä sitä voida myöntää uudelleen. Myönnettävät valmisteverojen alennukset voivat olla enintään 35,06 euroa hehtolitralla tai 396,64 euroa tonnilta kasvisöljyjen metyyliestereille, joita käytetään mainituissa seoksissa. Valmisteverojen alennuksia on muutettava raaka-aineiden hinnannuutosten mukaisesti varmistamalla, etteivät alennukset ole suurempia kuin biopolttoaineiden valmistuksesta aiheutuvat lisäkulut. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1997. Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2003.

7. IRLANTI:

- Moottoripolttoaineena käytetty nestekaasu, maakaasu ja metaani;
- Vammaisten käyttämät moottoriajoneuvot;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Lyijyttömän bensiinin eriytetty valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Vähärikkisen dieselöljyn eriytetty valmisteverokanta
- Alumiinin tuotanto Shannonin alueella;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaito;
- Huvialusten yksityiskäyttö;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jätteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

8. ITALIA:

- Lupa soveltaa eriytettyjä valmisteverokantoja 5 tai 25 prosenttia biodieseliä sisältäviin moottoripolttoaineina käytettäviin seoksiin 30 päivään kesäkuuta 2004 saakka. Valmisteverojen alennukset eivät saa ylittää sitä valmisteveron määrää, joka kannettaisiin niihin tuotteisiin sisällystä biopolttoaineiden määrästä, joihin kyseistä alennusta voidaan soveltaa. Valmisteverojen alennuksia on muutettava raaka-aineiden hinnannuutosten mukaisesti varmistamalla, etteivät alennukset ole suurempia kuin biopolttoaineiden valmistuksesta aiheutuvat lisäkulut.
- 1 päivään tammikuuta 2005 maantieliikenteen harjoittajien käyttämän polttoaineen alennettu valmisteverokanta, joka on vähintään 370 euroa 1 000 litralta 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen;
- Jätteinä syntyvien hiilivetykaasujen käyttö polttoaineena;
- Veden ja dieselöljyn emulsioiden sekä veden ja raskaan polttoaineen emulsioiden alennettu valmisteverokanta 1 päivästä lokakuuta 2000 31 päivään joulukuuta 2005 edellyttäen, että alennettu valmisteverokanta on direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukainen;

- Moottoriajoneuvojen polttoaineena käytettävä metaani;
- Käyttö kansallisissa asevoimissa;
- Sairasautot;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Takseissa käytettävät polttoaineet;
- Kevyen polttoöljyn ja nestekaasun, joita käytetään lämmityspolttoaineena tietyillä epäsuotuisilla maantieteellisillä alueilla ja joiden jakelu tapahtuu paikallisten verkkojen kautta, valmisteverokannan alentaminen, jos nämä veromäärät ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Kulutus Valle d'Aostan ja Gorizian alueilla;
- Friuli-Venezia-Giulian alueella käytettävän bensiinin valmisteverokannan alentaminen, jos nämä eriytyvät verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Udinen ja Triesten alueilla kulutettavien kivennäisöljyjen valmisteverokannan alentaminen, jos nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Sardiassa alumiinin tuotannossa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttaminen valmisteverosta;
- Höyryn tuottamisessa käytettäväksi tarkoitetun polttoöljyn ja molekyyliseulojen kuivaus- ja regenerointiuuneissa käytettävän kaasuöljyn valmisteverokannan alentaminen Calabrian alueella, jos nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmailu;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

9. LUXEMBURG:

- Nestekaasu, maakaasu ja metaani;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Raskaan polttoöljyn valmisteverokannan alentaminen ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Tämän alennuksen on liityttävä selvästi rikkipitoisuuteen, ja alennettu verokanta ei missään tapauksessa saa olla pienempi kuin 6,5 euroa tonnia kohti;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

10. ALANKOMAAT:

- Nestekaasu, maakaasu ja metaani;
- Analyysiin, tuotantokokeisiin tai muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävät kivennäisöljynäytteet;
- Käyttö kansallisissa asevoimissa;
- Julkisessa liikenteessä polttoaineena käytettävän nestekaasun eriytyvät valmisteverokannat;
- Jäte-, viemäri- ja lakaisuautojen polttoaineena käytettävän nestekaasun eriytyvät valmisteverokannat;
- Vähärikkisen (50 ppm) dieselöljyn eriytetty valmisteverokanta 31 päivään joulukuuta 2004;
- Vähärikkisen (50 ppm) bensiinin eriytetty valmisteverokanta 31 päivään joulukuuta 2004.

11. ITÄVALTA:

- Maakaasu ja metaani;
- Julkisen paikallisliikenteen ajoneuvoissa polttoaineena käytettävä nestekaasu;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

12. PORTUGALI:

- Lyijyttömän bensiinin eriytetyt valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Paikallisessa julkisessa henkilöliikenteessä polttoaineena käytettävän nestekaasun, maakaasun ja metaanin vapauttaminen valmisteverosta;
- Madeiralla kulutettavan polttoöljyn valmisteverokannan alennus; alennus ei saa olla suurempi kuin polttoöljyn kuljetuksesta alueelle aiheutuneet lisäkustannukset;
- Raskaan polttoöljyn valmisteverokannan alennus ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Tämän alennuksen on liityttävä selvästi rikkipitoisuuteen, ja raskaan polttoöljyn valmisteverokannan on vastattava yhteisön lainsäädännössä säädettyä raskaan polttoöljyn vähimmäisverokantaa;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmailu;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

13. SUOMI:

- Polttoaineena käytettävä maakaasu;
- Kaikkiin tarkoituksiin käytettävän metaanin ja nestekaasun vapautus valmisteverosta;
- Dieselpolttoaineen ja kevyen polttoöljyn valmisteverokannan alentaminen edellyttäen, että alennettu valmisteverokanta on tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti 7—9 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukainen;
- Reformuloidun lyijyttömän ja lyijyä sisältävän bensiinin valmisteverokannan alentaminen edellyttäen, että nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmailu;
- Huvialusten yksityiskäyttö;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

14. RUOTSI:

- Dieselpolttoaineen valmisteverokannan alentaminen ympäristöluokkien mukaan;
- Lyijyttömän bensiinin eriytetyt valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Kaksitahtimoottoreissa käytettävän alkylaattibensiiniin eriytetty energiaverokanta 30 päivään kesäkuuta 2008 saakka edellyttäen, että kokonaisverokanta on tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukainen;

- Biologisesti valmistetun metaanin ja muiden jätokaasujen vapauttaminen valmisteverosta;
- Teollisiin tarkoituksiin käytettävien kivennäisöljyjen valmisteveron alentaminen, jos nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Teollisiin tarkoituksiin käytettävien kivennäisöljyjen valmisteverokannan alentaminen soveltamalla sekä yleistä valmisteveroa alemmaa verokantaa että paljon energiaa käyttävien yritysten osalta alennettua valmisteverokantaa, jos nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset eivätkä aiheuta kilpailun vääristymistä;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaitu.

15. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA:

- Biodieseliä sisältävän maantiepolttoaineen ja puhtaana maantiepolttoaineena käytettävän biodieselin eriytetyt valmisteverokannat 31 päivään maaliskuuta 2007. Yhteisön vähimmäisverokantoja on noudatettava. Mitään biopolttoaineiden tuotantoon liittyviä lisäkuluja ei saa korvata yli kustannusten määrän;
  - Moottoripolttoaineena käytetty nestekaasu, maakaasu ja metaani;
  - Dieselpolttoaineen valmisteverokannan alentaminen ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi;
  - Lyijyttömän bensiinin eriytetyt valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
  - Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
  - Veden ja dieselöljyn emulsion eriytetyt valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
  - Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaitu;
  - Huvialusten yksityiskäyttö;
  - Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.
-

Komission keräämä yhteenveto eri jäsenvaltioiden sähköverotasoista

Electricity

Situation as at 1 July 2016

Electricity								
Business use					Non-business use			
CN 2716					CN 2716			
Minimum excise duty adopted by the Council on 27-10-2003 (Dir. 2003/96/EEC)					Minimum excise duty adopted by the Council on 27-10-2003 (Dir. 2003/96/EEC)			
0,5 EUR per MWh (Annex I of Directive 2003/96/EC)					1,0 EUR per MWh (Annex I of Directive 2003/96/EC)			
MS	National Currency	Excise duty			VAT %	Excise duty		
		NatCurr	EUR			NatCurr	EUR	
BE	EUR	(1)		*0	21,00		*1,9261	21,00
BG	BGN		2,00	1,00	20,00		*2,00	20,00
CZ	CZK		28,30	1,04	21,00		28,30	21,00
DK	DKK		4,00	0,54	25,00		885,00	118,62
DE	EUR			15,37	19,00		-	20,50
EE	EUR			4,47	20,00			4,47
EL	EUR	Consumers of high voltage		*2,50	13,00	Households		2,20
		Rest business use		5,00	13,00	Rest non-business use		5,00
ES	EUR			0,50	21,00			1,00
FR	EUR			*22,5	20,00			22,5
HR	HRK		3,75	0,49	25,00		7,50	*0,98
IE	EUR			0,50	13,50			1,00
IT	EUR			12,5*	22,00			22,70
CY	EUR			0	19,00			*0
LV*	EUR			1,01	21,00			1,01
LT	EUR			0,52	21,00			1,01
LU	EUR	> 25000 Mwh		0,50	8,00	<25000 Mwh		1,00
	**	> 25000 Mwh		0,10	8,00			8,00

BE: Electricity business use: a federal contribution of EUR 3,0033 per MWh is collected.

BE: *See Articles 4.2 and 5 of Council Directive 2003/96/EC.

BE: (1) delivered to a final consumer connected to a transport or distributor network with a nominal tension of more than 1 kV: 0 EUR
Delivered to a final consumer connected to a transport or distributor network with a nominal tension of 1 kV or less than 1 kV: 1,9261 EUR

BG: *Zero rate for electricity, used by households - article 15 (1) (h) of Council Directive 2003/96/EC.

*There is a special discount scheme for households with a consumption of more than 4.000 kWh a year. They pay 406 DKK in electricity tax instead.

DK: For consumption of electricity used for heating purposes which exceeds 4,000 kWh, the tax rate is 383 DKK per MWh.

EL: *The excise duty on electricity is applied from 2 May 2010. Electricity of solar, wind, wave, tidal or geothermal origin is exempted. [An exemption from excise duty applies to electricity when used in mineralogical and metallurgical processes and for chemical reduction](#)

ES: Electricity tax has a general ad-valorem tax rate of 5,113% on a base that excludes VAT, except for cases in which this leads to a lower tax, in which minima apply. These minima are of 0,5 or 1,00, depending on its use (business/non business). Art. 10 of Council Dir. 2003/96/EC).

ES: VAT rate valid as of 1st September 2012

HR: Electricity used by households is exempted, see Article 15(1)(h) of Council Directive 2003/96/EC.

- IE: Exemption is applied for electricity used by households. See Article 15(1)(h) of Council Directive 2003/96/EC.
- IT: for monthly consumptions until 200.000 kWh
for monthly consumptions upper 200.000 kWh and until 1.200.000 kWh if monthly consumptions don't exceed 1.200.000 kWh: euro 7,5 per MWh
for monthly consumptions upper 200.000 kWh if monthly consumptions exceed 1.200.000 kWh: euro 4.820
- CY: *See Council Directive 2003/96/EC, Art. 4(2).
Electricity irrespective of whether is used for business or not is charged with EUR 5,00 per MWh. The income from this levy is used for providing incentives for the use of renewable sources of energy.
- LV: * Exemption is applied for electricity used by households. Exemption is applied for electricity generated using renewable energy sources.
- LT: Exemption is applied for electricity used by households and charitable organizations. See article 15(1)(h) of Directive 2003/96/EC.
- LT: Exemption is applied for electricity generated using renewable energy sources . See article 15(1)(b) of Directive 2003/96/EC.
- LU: **metallurgical processes, electrolyse and chemical reduction or mineralogical process.

...Electricity...

Situation as at 1 July 2016

Electricity							
Business use				Non-business use			
CN 2716				CN 2716			
Minimum excise duty adopted by the Council on 27-10-2003 (Dir. 2003/96/EEC)		0,5 EUR per MWh (Annex I of Directive 2003/96/EC)		1,0 EUR per MWh (Annex I of Directive 2003/96/EC)			
MS	National Currency	Excise duty		VAT %	Excise duty		VAT %
		NatCurr	EUR		NatCurr	EUR	
HU	HUF		310,50	0,99	27,00		
MT	EUR	MWh		*1,50	18,00	MWh	*310,50
NL	EUR		0-10.000 kWh	*100,70	21,00		0,99
			10.000 kWh		21,00	0-10.000 kWh	*1,50
			-		21,00	10.000-50.000 kWh	*100,70
			50.000 kWh	*49,96	21,00	50.000 kWh	*49,96
			50.000 kWh		21,00	50.000-10.000.000 kWh	*13,31
			-		21,00	>10.000.000 kWh	*1,07
			10.000.000 kWh	*0,53	21,00		
AT	EUR			*15,00	20,00		*15,00
PL	PLN		20,00	4,71	23,00	20,00	4,71
			*3,00	0,71	23,00		
PT	EUR			1,00	23,00		1,00
RO	RON		2.37	*0,54	20,00	4.74	*1,07
SI	EUR			3,05	22,00		3,05
SK	EUR	per MWh		1,32	20,00		*-
FI	EUR			*7,03	24,00		22,53
SE	SEK		*5,00	0,53	25,00	**292,00	31,15
UK	GBP		0	0	20,00	0	0

HU: Electricity used by households is exempted, see Article 15(1)(h) of Council Directive 2003/96/EC.